

Euroopan unionin virallinen lehti

C 99

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

31. maaliskuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

LAUSUNNOT

Euroopan keskuspankki

2011/C 99/01

Euroopan keskuspankin lausunto, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu toisinto) ja ehdotuksesta direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta (CON/2011/12)

1

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2011/C 99/02

Euron kurssi

8

2011/C 99/03

Komission tiedonanto – Ohjeet direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan vapaaehtoista soveltamista varten

9

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

V Ilmoitukset

HALLINNOLLISET MENETTELYT

Euroopan komissio

2011/C 99/04	Yhteisen eurooppalaisen metrologian tutkimusohjelman (EMRP) työohjelmaan liittyvä tutkija-apurahojen haku	29
2011/C 99/05	Erityinen ehdotuspyyntö – EAC/16/11 – Korkeakoulujen Erasmus-peruskirja 2012	30

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen

2011/C 99/06	Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenyyttä koskeva kiinnostuksenilmaisupyyntö tieteellisille asiantuntijoille (Parma, Italia)	31
--------------	---	----

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2011/C 99/07	Ilmoitus voimassa olevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä, jotka koskevat muun muassa Kiinasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia unioniin ja jotka on laajennettu koskemaan Korean tasavallasta lähetettyä teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Korean tasavalta: laajennetuista toimenpiteistä vapautetun yrityksen osoitteenmuutos	38
--------------	--	----

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2011,

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu toisinto) ja ehdotuksesta direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta

(CON/2011/12)

(2011/C 99/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 22 päivänä syyskuuta 2010 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmästä (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ (jäljempänä 'ehdotettu uudelleenlaadittu direktiivi'). EKP vastaanotti 30 päivänä syyskuuta 2010 neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta ⁽²⁾ (jäljempänä 'ehdotettu muutosdirektiivi').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, sillä ehdotettu uudelleenlaadittu direktiivi ja ehdotettu muutosdirektiivi sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat Euroopan keskuspankkijärjestelmän rooliin myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteettomaan harjoittamiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleisiä huomautuksia

1. EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin tarkoitukseen tarjota kattava ja yhdenmukaisempi kehys talletusten vakuusjärjestelmiä varten. EKP pitää hyvänä sitä, että ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä otetaan huomioon monia suosituksia, joita on esitetty (a) EKP:n lausunnossa CON/2008/70, ⁽³⁾ joka koski aikaisempaa ehdotusta talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun direktiivin 94/19/EY ⁽⁴⁾ muuttamiseksi; ja (b) ehdotuksissa, joita eurojärjestelmä teki Euroopan komission direktiivin 94/19/EY uudelleentarkastelusta järjestämässä

⁽¹⁾ KOM(2010) 368 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2010) 371 lopullinen.

⁽³⁾ EKP:n lausunto CON/2008/70 koskien ehdotusta direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta (EUVL C 314, 9.12.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5. Lausunnossa CON/2008/70 käsitellyt muutosehdotukset hyväksyttiin talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/14/EY (EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3).

julkisessa kuulemisessa ⁽⁵⁾. EKP arvostaa sitä, että ehdotettuun uudelleenlaadittuun direktiiviin on otettu sen suosituksia, jotka koskevat (a) talletuksien vakuuksien kelpoisuusvaatimusten ja talletussuojan tason yhdenmukaistamisen jatkamista ⁽⁶⁾; (b) asianomaisten talletusten vakuusjärjestelmien välityksellä myönnetyn talletussuojan laajuutta koskevien luottolaitoksille asetettujen tietojenantovaatimusten vahvistamista ⁽⁷⁾; ja (c) osittaista ennakkorahoitusta koskevien järjestelyjen käyttöönottoa kaikkien talletusten vakuusjärjestelmien osalta ⁽⁸⁾. EKP pitää näitä talletusten vakuusjärjestelmien sääntelykehysten osatekijöitä rahoitusmarkkinoiden vakauden näkökulmasta olennaisena tärkeinä.

2. EKP huomauttaa myös, että ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin liitteenä olevassa Euroopan komission kertomuksessa ⁽⁹⁾ tarkastellaan muiden talletusten vakuuksien yhteensovittamista koskevien unionin tason järjestelyjen kehitystä sen jälkeen kun niiden varallisuudelle määritetty tavoitetaso on saavutettu. Samaan aikaan äskettäin annetussa komission tiedonannossa EU:n kehiksestä rahoitussektorin kriisinhallinnalle ⁽¹⁰⁾ viitataan synergiaetuihin, joita voidaan löytää talletusten vakuusjärjestelmien ja vastikään perustettujen rahoituslaitosten kriisinhallintajärjestelmien välillä. Eurojärjestelmällä on vahva intressi tällä alueella, koska sillä on rahoitusmarkkinoiden vakauden valvojan tehtävä, ja se seuraa tämän työn edistymistä yhteistyössä komission kanssa.
3. EKP toteaa, että ehdotettu muutosdirektiivi, jolla ajantasaistetaan sijoittajien korvausjärjestelmiä koskeva Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY ⁽¹¹⁾, edistää sijoittajien korvausjärjestelmien yhdenmukaistamista unionissa. Vaikka EKP ei esitä yksityiskohtaisia huomautuksia tästä lainsäädäntöinstrumentista, se pitää tärkeänä, että unionin sääntelykehys perustuu edelleenkin siihen oletamaan, että tallettajien ja sijoittajien riskiprofiilit ovat erilaisia.

Erityisiä huomauksia talletusten vakuusjärjestelmistä

Suojan laajuus

4. Ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä edellytetään, että kaikkien luottolaitosten on kuuluttava johonkin talletusten vakuusjärjestelmään, joka tarjoaa talletusten vakuuksia yhdenmukaisin ehdoin ⁽¹²⁾ ja joka on pääsääntöisesti rahoitettava talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten erillisillä ennakkomaksuilla. EKP:n mielestä tällaiset yhdenmukaistetut järjestelyt ovat välttämättömiä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi unionin rahoituspalvelujen yhteismarkkinoilla. Myös Baselin pankkivalvontakomitea (Basel Committee on Banking Supervision, BCBS) tukee mahdollisimman laajaa talletusten vakuusjärjestelmien jäsenyyttä ⁽¹³⁾. Samaan aikaan EKP myöntää, että joissain jäsenvaltioissa on toiminut pitkään menestyksellisesti keskinäisiä ja vapaaehtoisia järjestelmiä, joilla talletusten suoja toteutetaan muilla järjestelyillä kuin ennalta määritetyillä talletusten vakuuksilla, esimerkiksi keskinäisillä pelastuspaketeilla. EKP katsoo, että ehdotetulla uudelleenlaaditulla direktiivillä ei ole tarkoitus rajoittaa sitä, että keskinäisillä ja vapaaehtoisilla järjestelmillä voidaan edelleenkin antaa suojaa niiden jäseninä oleville toimielimille tällaisille järjestelmille tyypillisellä tavalla ja että niitä tarjotaan niiden talletusten vakuuksien rinnalla, joita tällaisten jäseninä olevien toimielinten asiakkaille tarjotaan ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin mukaisesti. EKP suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti 10 vuoden siirtymävaiheeseen, joka ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä on varattu ennakkorahoituksen tavoitetasoon.

⁽⁵⁾ Ks. "Eurojärjestelmän kanta talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY uudelleentarkastelua koskevaan komission kuulemisasiakirjaan", elokuu 2009 (jäljempänä "eurojärjestelmän ehdotukset 2009"), joka on saatavilla EKP:n verkkosivuilla <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁶⁾ Ks. eurojärjestelmän ehdotusten 2009 s. 4.

⁽⁷⁾ Ks. eurojärjestelmän ehdotusten 2009 s. 7.

⁽⁸⁾ Ks. eurojärjestelmän ehdotusten 2009 s. 12.

⁽⁹⁾ Ks. komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle "talletussuojasta annetun direktiivin 94/19/EY uudelleentarkastelu", 12.7.2010, KOM(2010) 369 lopullinen, s. 4.

⁽¹⁰⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan keskuspankille "EU:n kehys rahoitussektorin kriisinhallinnalle", 20.10.2010, KOM(2010) 579 lopullinen (jäljempänä "komission tiedonanto kriisinhallinnasta"), 5.2 jakso, s. 15; ks. myös ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin johdanto-osan 22 perustelukappaleen viimeinen virke ja ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin perustelujen s. 8.

⁽¹¹⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽¹²⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 3 artiklan 1 kohta.

⁽¹³⁾ Ks. BCBS, "Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems. A proposed methodology for compliance assessment", 25.11.2010 päivätty kuulemisasiakirja, joka julkaistiin huomautuksia varten 8.12.2010 (jäljempänä "BCBS:n kuulemisasiakirja"), s. 15 ("Principle 8 — Compulsory membership"), saatavilla BCBS:n verkkosivuilla <http://www.bis.org>

saavuttamiseen tarkoituksena keventää rasitetta, jota aiheutuu luottolaitoksille, jotka eivät ole aiemmin joutuneet maksamaan talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksuja ⁽¹⁴⁾.

5. EKP suositaa ⁽¹⁵⁾, että suljettaessa viranomaisten hallussa olevia talletuksia ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin järjestelmän ulkopuolelle pitäisi käyttää direktiivin 94/19/EY täsmällisempää kieltä, jota alun perin käytettiin, joten siinä pitäisi mainita "valtio ja keskushallinto" sekä "maakunnalliset, alueelliset, paikalliset ja kunnalliset yhteisöt" ⁽¹⁶⁾.

Korvausaika

6. EKP suhtautuu myönteisesti periaatteeseen, jonka mukaan vakuudellisten talletusten korvausajoja lyhennetään. ⁽¹⁷⁾ Ehdotettu lyhentäminen 7 päivään saattaa kuitenkin osoittautua vaikeaksi, koska se on tarkoitus ottaa käyttöön hyvin pian sen jälkeen kun on toteutettu alkuperäinen lyhentäminen 20 työpäivään, joka jäsenvaltioiden oli määrä panna täytäntöön vuoden 2010 loppuun mennessä. ⁽¹⁸⁾ EKP suositaa ⁽¹⁹⁾, että ehdotettua uudelleenlaadittua direktiiviä muutetaan siten, että komissio (i) tarkastelee sitä, miten alkuperäinen lyhentäminen 20 työpäivään on pantu täytäntöön, ja (ii) tekee tarkastelun tulosten perusteella ehdotuksia siitä, onko korvausajaa mahdollista edelleen lyhentää.

Rahoitus

7. Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin mukaan talletusten vakuusjärjestelmän on saavutettava ennakkorahoituksen taso, joka määritellään prosenttiosuutena suojakelpoisista talletuksista 10 vuoden pituisen siirtymäkauden aikana ⁽²⁰⁾. EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että ennakkorahoitukselle asetetaan nimenomainen tavoitetaso, jolla parannetaan merkittävästi rahoitusmarkkinoiden vakautta ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset siirtämällä talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksesta koitua rasite jäseninä oleville luottolaitoksille eli yhteisöille, jotka valvovat riskejä, joita talletusten vakuusjärjestelmistä vakuutetaan. EKP ymmärtää, että ennakkorahoituksen tasosta on käyty keskusteluja osana unionin lainsäädäntömenettelyä. EKP suositaa ⁽²¹⁾, että ennakkorahoituksen taso määritellään "suojatuihin talletuksiin" eli sellaisiin suojakelpoisiin talletuksiin nähden, jotka eivät ylitä talletussuojan tasoa ⁽²²⁾, sillä sen mielestä suojatut talletukset kuvaavat talletusten vakuusjärjestelmän vastuuta paremmin kuin suojakelpoiset talletukset.
8. EKP suhtautuu talletusten vakuusjärjestelmien jäsenten yksittäisten kannatusmaksujen laskemisen osalta lähtökohtaisesti myönteisesti ehdotettuun malliin, joka perustuu osittain riskin suuruuden perusteella määritettyihin kannatusmaksuihin, ja säännöksiin, joilla varmistetaan eri omaisuuseräluokkien vertailukelpoisuus ⁽²³⁾. Tällä mallilla pyritään komission yhteistutkimuskeskuksen suositusten mukaisesti ⁽²⁴⁾ pitämään laskelma riittävän yksinkertaisena, jotta yksittäisiä kannatusmaksuja voidaan verrata keskenään, samalla kun sovelletaan muutamia keskeisiä (riskiin perustuvia) ja täydentäviä (ei riskiin perustuvia) indikaattoreita. EKP suositaa ⁽²⁵⁾, että ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä säädettäisiin yksityiskohtaisesti laskentamenetelmän osatekijöistä, joita täsmennettäisiin edelleen Euroopan pankkiviranomaisen kehittämällä teknisillä standardeilla ja suuntaviivoilla, jotka perustuvat todennettuihin empiirisiin tietoihin ja joilla edistetään yhdenvertaista kohtelua.
9. Jos ennakkorahoitus on riittämätöntä korvausten maksamiseen tallettajille, ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä vahvistetaan kolme vaihetta ylimääräisiin jälkimaksuihin perustuvaa rahoitusta varten. EKP esittää tästä seuraavat huomautukset:

⁽¹⁴⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 20 artiklan 1 kohdan toinen alakohta luettuna yhdessä 9 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan kanssa sekä 2 artiklan 1 kohdan h alakohta; ks. myös uudelleenlaaditun direktiivin perustelujen 7.4 jakso, s. 7; ks. myös ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin johdanto-osan 16 perustelukappale ja uudelleenlaaditun direktiivin perustelujen 7.5 jakso, s. 8.

⁽¹⁵⁾ Ks. muutosehdotus 2 tämän lausunnon liitteessä.

⁽¹⁶⁾ Ks. direktiivin 94/19/EY liitteessä I olevat 3 ja 4 kohta.

⁽¹⁷⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta.

⁽¹⁸⁾ Ks. direktiivin 94/19/EY 10 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2009/14/EY 1 artiklan 6 kohdan a alakohdalla, luettuna yhdessä 2 artiklan 1 kohdan toisella alakohdalla.

⁽¹⁹⁾ Ks. muutosehdotus 3 tämän lausunnon liitteessä.

⁽²⁰⁾ Katso alaviite 14.

⁽²¹⁾ Ks. muutosehdotus 1 tämän lausunnon liitteessä.

⁽²²⁾ Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohta.

⁽²³⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 11 artikla ja liitteet I ja II.

⁽²⁴⁾ Euroopan komission yhteistutkimuskeskus (kesäkuu 2009), "Possible Models for risk-based contributions to EU Deposit Guarantee Schemes".

⁽²⁵⁾ Ks. muutosehdotus 4 tämän lausunnon liitteessä.

- 9.1 Ensi vaiheessa talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten on maksettava ylimääräisiä kannatusmaksuja, joiden suuruus on enintään 0,5 % suojakelpoisista talletuksista⁽²⁶⁾. EKP pitää tätä ratkaisua hyvänä, koska sillä sitoutetaan rahoitussektori vastaamaan itse ylimääräisiin vaatimuksiin ja rajoitetaan siten talletusten vakuusjärjestelmiin liittyviä moraaliltaan epäilyttäviä hankkeita ja tarjotaan perusteet tehokkaalle vertaispaineelle.
- 9.2 Toisessa vaiheessa voidaan aktivoida keskinäinen lainaamisjärjestely, jonka perusteella mikä tahansa jossain jäsenvaltiossa toimiva talletusten vakuusjärjestelmä voi antaa lainaksi enintään 0,5 % suojakelpoisista talletuksistaan toiselle tällaiselle talletusten vakuusjärjestelmälle, ja tämä summa on maksettava korkoineen takaisin viiden vuoden kuluessa⁽²⁷⁾. EKP huomauttaa, että talletusten vakuusjärjestelmien välisten rajatylittävien lainausjärjestelyjen aktivoiminen saattaisi johtaa tapauksiin, joissa lainan antavan talletusten vakuusjärjestelmän on myöhemmin katettava omia korvaustarpeitaan tai joissa lainan ottavalla talletusten vakuusjärjestelmällä on laajempia tehtäviä kuin lainan antavalla järjestelmällä eli joissa sillä on valtuudet pääomittaa tai antaa lainoja konkurssiin menevälle luottolaitokselle omassa jäsenvaltiossaan. EKP suhtautuu tämän vuoksi myönteisesti ehdotetulla uudelleenlaaditulla direktiivillä käyttöön otettaviin rajoituksiin, mukaan lukien rajoitus, jonka mukaan lainatut varat voidaan käyttää vain tallettajien vaatimusten täyttämiseen⁽²⁸⁾. EKP ymmärtää, että ehdotettua uudelleenlaadittua direktiiviä koskevan lainsäädännöllisen keskustelun tässä vaiheessa talletusten suojajärjestelmien väliset lainajärjestelyt olisivat vapaaehtoisia. Muita seikkoja, jotka pitäisi ottaa huomioon tämän kysymyksen sääntelyssä, ovat muun muassa (i) lainajärjestelyjen aktivoimista koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka liittyvät lainan ottavan talletusten vakuusjärjestelmän muiden rahoituslähteiden ehtymiseen, ja (ii) edellytykset, joiden täytyessä laina-aikaa voidaan pidentää, mukaan lukien takaisinmaksua koskevat vakuudet lainan antavalle talletusten vakuusjärjestelmälle. Samaan aikaan käydään laajaa keskustelua siitä, pitäisikö talletusten vakuusjärjestelmien käyttää varojaan kriisinhallintatarkoituksiin tallettajille maksettavien korvausten suppeiden rajojen ulkopuolella.⁽²⁹⁾ EKP katsoo, että tätä kysymystä pitäisi käsitellä lainsäädäntötyössä, joka on pantu vireille kriisihallinnasta annetulla komission tiedonannolla.
- 9.3 Kolmannessa vaiheessa talletusten vakuusjärjestelmillä pitäisi olla käytettävissään vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä viimeisenä vaihtoehtona. EKP kuitenkin huomauttaa, että siltä osin kuin kyseessä on mahdollinen keskuspankin puuttuminen asiaan, talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusjärjestelyissä on noudatettava perustamissopimuksessa vahvistettua keskuspankkirahoitusta koskevaa kieltoa ja erityisesti kieltoa, jonka nojalla kansalliset keskuspankit eivät saa antaa tilinylitysoikeuksia tai toteuttaa mitään muutakaan perustamissopimuksen 123 artiklassa tarkoitettua luottojärjestelyä, kuten johdetussa unionin lainsäädännössä ja vakiintuneissa EKP:n ohjeissa tarkemmin määritellään⁽³⁰⁾.
10. EKP katsoo, että ollaan pohtimassa sitä, voitaisiinko peruuttaa alkuperäinen ehdotus, jossa asetetaan rajoituksia talletusten vakuusjärjestelmän sellaisten talletusten ja sijoitusten summalle, jotka liittyvät yhteen yhteisöön⁽³¹⁾. EKP:n mielestä kaikkia tällaisia mahdollisia sijoituksille asetettavia rajoituksia on arvioitava muun muassa sen vaikutuksen perusteella, joka niillä saattaa olla tiettyjen omaisuus-eräluokkien instrumenttien markkinoihin. Tämän osalta sellaisiin talletusten vakuusjärjestelmien sijoituksiin, joiden kohteena ovat jäsenvaltioiden julkisen sektorin yhteisöjen liikkeeseen laskemat instrumentit, saattaa liittyä erityisiä seikkoja.
11. EKP tukee lopuksi rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen näkökulmasta ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin säännöstä, jonka nojalla silloin, jos luottolaitoksen jäsenyys järjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen järjestelmään, kannatusmaksut, jotka on maksettu jäsenyyden peruuttamista edeltävien kuuden kuukauden aikana, on korvattava tai siirrettävä kyseiseen toiseen järjestelmään⁽³²⁾. Tämä säännös saattaa edistää rajatylittävien luottolaitosten uudelleenorganisoinnista. Mahdollisen väärinkäytön välttämiseksi järjestelyn pitäisi kuitenkin koskea vain uuteen järjestelmään suoritettujen kannatusmaksujen siirtoa (ilman korvausmahdollisuutta), eikä siihen pitäisi sisällyttää ylimääräisiä kannatusmaksuja, joita suoritetaan kattamaan talletusten vakuusjärjestelmän alun perin riittämättömiä varoja⁽³³⁾.

⁽²⁶⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 9 artiklan 3 kohta.

⁽²⁷⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 10 artikla.

⁽²⁸⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 10 artiklan 1 kohdan d alakohda.

⁽²⁹⁾ Ks. BCBS:n kuulemisasiakirja, s. 33.

⁽³⁰⁾ Ks. eurojärjestelmän ehdotusten 2009 s. 11.

⁽³¹⁾ Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 9 artiklan 2 kohta.

⁽³²⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 12 artiklan 3 kohta.

⁽³³⁾ Ks. muutosehdotus 5 tämän lausunnon liitteessä.

Valvonta

12. EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmiin kohdistamaa valvontaa parannetaan stressitesteillä ja että Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan talletussuojalaitosten foorumi suorittavat niille vertaisarviointeja⁽³⁴⁾. Se, että Euroopan pankkiviranomainen saa tietoja talletusten vakuusjärjestelmiltä ja toimivaltaisilta viranomaisilta erityisesti talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksesta ja talletusten vakuusjärjestelmien välisestä rajatylittävästä lainauksesta, saattaa auttaa varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja ratkaista joitakin edellä esitetyistä tällaisiin rajatylittäviin lainajärjestelyihin liittyvistä huolista.

Muutosehdotukset

Siltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua uudelleenlaadittua direktiiviä muutettavaksi, yksityiskohtainen muutosehdotus sekä siihen liittyvät perustelut on esitetty liitteessä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 16 päivänä helmikuuta 2011.

EKP:n puheenjohtaja

Jean-Claude TRICHET

⁽³⁴⁾ Ks. ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 3 artiklan 6 kohta.

LIITE

Muutosehdotukset

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
EKP:n muutosehdotukset ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu teksti)	

Muutos 1

Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan h alakohta

"h) "tavoitetasolla" 1,5:tä prosenttia niistä suojakelpoisista talletuksista, joiden suojaamisesta talletusten vakuusjärjestelmä vastaa;"	"h) "tavoitetasolla" 1,5:tä prosenttia niistä suojakelpoisista suojaetuista talletuksista, joiden suojaamisesta talletusten vakuusjärjestelmä vastaa;"
---	--

Perustelu

Ennakkorahoituksen taso pitäisi määritellä "suojaettuihin talletuksiin", eli sellaisiin suojakelpoisiin talletuksiin nähden, jotka eivät ylitä talletussuojan tasoa, sillä suojatut talletukset kuvaavat talletusten vakuusjärjestelmän vastuita täsmällisemmin kuin suojakelpoiset talletukset.

Muutos 2

Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan j alakohta

"j) viranomaisten talletukset,"	"j) valtion ja keskushallinnon sekä maakunnallisten, alueellisten, paikallisten tai kunnallisten viranomaisten talletukset,"
---------------------------------	---

Perustelu

Suljettaessa viranomaisten hallussa olevia talletuksia direktiivin järjestelmän ulkopuolelle pitäisi käyttää täsmällisempää kieltä, jota alun perin käytettiin tältä osin direktiivissä 94/19/EY.

Muutos 3

Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 7 artiklan 1 kohta

"1. Talletusten vakuusjärjestelmistä on voitava korvata maksamatta jääneitä talletuksia koskevat tallettajien asianmukaisesti varmistetut korvausvaatimukset 7 päivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen."	"1. Talletusten vakuusjärjestelmistä on voitava korvata maksamatta jääneitä talletuksia koskevat tallettajien asianmukaisesti varmistetut korvausvaatimukset 7 20 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen. Komissio toimittaa [1 päivään huhtikuuta 2012] mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka perustuu kuulemiseen, jossa (a) tarkastellaan, miten korvausajan lyhentäminen 20 työpäivään on pantu täytäntöön; ja (b) tämän tarkastelun tulosten perusteella arvioidaan, onko korvausaikaa asianmukaista lyhentää vielä uudelleen."
--	---

Perustelu

Ehdotettu lyhentäminen 7 päivään saattaa osoittautua vaikeaksi, koska se on tarkoitus ottaa käyttöön hyvin pian sen jälkeen kun on toteutettu alun perin päätetty lyhentäminen 20 työpäivään, joka jäsenvaltioiden oli määrä panna täytäntöön vuoden 2010 loppuun mennessä. Ehdotetussa uudelleenlaaditussa direktiivissä pitäisi säätää siitä, että komissio tarkastelee alun perin päätetyn lyhentämistä 20 työpäivään koskevan päätöksen täytäntöönpanoa ja tekee tarkastelun tulosten perusteella ehdotuksia siitä, onko korvausaikaa mahdollista edelleen lyhentää.

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

Muutos 4

Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 11 artiklan 3–5 kohta

”3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin talletusten vakuusjärjestelmiin. 4. Komissiolle siirretään toimivaltaa liitteessä II olevan A osan mukaisten määritelmien ja menetelmien osatekijöiden yksilöimiseksi. Nämä sääntelystandardien luonnokset hyväksytään [EPV-asetuksen] 7–7 d artiklan mukaisesti. Euroopan pankkiviranomainen voi laatia sääntelystandardien luonnoksia, jotka annetaan komissiolle. 5. Euroopan pankkiviranomainen antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ohjeet liitteessä II olevan B osan soveltamisesta [EPV-asetuksen 8 artiklan] nojalla.”	”3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta 1 artiklan 2 3 kohdassa tarkoitettuihin talletusten vakuusjärjestelmiin. 4. Komissiolle siirretään toimivaltaa teknisten sääntelystandardien hyväksymiseen liitteessä II olevan A osan mukaisten keskeisten riski-indikaattoreiden laskemiseen tarvittavien määritelmien ja menetelmien osatekijöiden yksilöimiseksi. Nämä tekniset sääntelystandardit sääntelystandardien luonnokset hyväksytään [EPV-asetuksen] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 7–7 d 10–14 artiklan mukaisesti. Euroopan pankkiviranomainen voi laatia sääntelystandardien luonnoksia, jotka annetaan komissiolle. Komissio ottaa erityisesti huomioon, että riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentamenetelmien pitäisi perustua todennettuihin empiirisiin tietoihin ja edistää yhdenvertaista kohtelua. 5. Euroopan pankkiviranomainen antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 2012 ohjeet liitteessä II olevan B osan täydentävien riski-indikaattoreiden soveltamisesta [EPV-asetuksen 8 artiklan] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla.”
---	---

Perustelu

Ehdotetusta talletusten vakuusjärjestelmien riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentamenetelmästä käydään keskusteluja. Se, että Euroopan pankkiviranomaiselle annetaan tehtävä kehittää tätä koskevia ohjeita ja teknisiä standardeja, antaa mahdollisuuden kehittää asianmukainen todennettuihin teknisiin tietoihin perustuva menetelmä samalla kun edistetään yhdenvertaista kohtelua.

Muutos 5

Ehdotetun uudelleenlaaditun direktiivin 12 artiklan 3 kohta

”3. Jos luottolaitoksen jäsenyys järjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen järjestelmään, kannatusmaksut, jotka on maksettu jäsenyyden peruuttamista edeltävien kuuden kuukauden aikana, on korvattava tai siirrettävä kyseiseen toiseen järjestelmään. Tätä ei sovelleta, jos luottolaitos on erotettu järjestelmästä 3 artiklan 3 kohdan nojalla.”	”3. Jos luottolaitoksen jäsenyys järjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen järjestelmään, kannatusmaksut, jotka tällainen luottolaitos on maksanut maksettu jäsenyyden peruuttamista edeltävien kuuden kuukauden aikana, lukuun ottamatta 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ylimääräisiä kannatusmaksuja, on korvattava tai siirrettävä kyseiseen toiseen järjestelmään. Tätä ei sovelleta, jos luottolaitos on erotettu järjestelmästä 3 artiklan 3 kohdan nojalla.”
--	---

Perustelu

Jotta vältettäisiin kaikki mahdollisuudet tämän säännöksen väärinkäyttöön, kannatusmaksujen siirtämisen uuteen järjestelmään ei pitäisi koskea ylimääräisiä kannatusmaksuja, joita suoritetaan kattamaan alkuperäisen talletusten vakuusjärjestelmän riittämättömiä rahoitusvaroja, joten suoritettujen kannatusmaksujen korvaamismahdollisuus pitäisi poistaa.

⁽¹⁾ Lihavointi itse tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin. Tekstissä oleva ylivivaus osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

30. maaliskuuta 2011

(2011/C 99/02)

1 euro =

Rahayksikkö			Rahayksikkö		
		Kurssi			Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,4090	AUD	Australian dollaria	1,3668
JPY	Japanin jeniä	117,01	CAD	Kanadan dollaria	1,3674
DKK	Tanskan kruunua	7,4573	HKD	Hongkongin dollaria	10,9696
GBP	Englannin punttaa	0,87890	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,8544
SEK	Ruotsin kruunua	8,9185	SGD	Singaporin dollaria	1,7782
CHF	Sveitsin frangia	1,2993	KRW	Etelä-Korean wonia	1 551,03
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,6264
NOK	Norjan kruunua	7,8675	CNY	Kiinan juan renminbiä	9,2381
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,3775
CZK	Tšekin korunaa	24,528	IDR	Indonesian rupiaa	12 308,75
HUF	Unkarin forinttia	267,10	MYR	Malesian ringgitiä	4,2629
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	61,119
LVL	Latvian latia	0,7093	RUB	Venäjän ruplaa	40,2462
PLN	Puolan zlotya	3,9880	THB	Thaimaan bahtia	42,720
RON	Romanian leuta	4,1035	BRL	Brasilian realia	2,3128
TRY	Turkin liiraa	2,1920	MXN	Meksikon pesoa	16,7932
			INR	Intian rupiaa	63,0560

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

KOMISSION TIEDONANTO

Ohjeet direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan vapaaehtoista soveltamista varten

(2011/C 99/03)

1. JOHDANTO

- (1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ 10 c artiklan mukaan jäsenvaltiot, joiden sähköjärjestelmät täyttävät tietyt perusteet, saavat jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana laitoksille sähkön tuotantoa varten. Nämä perusteet liittyvät tarpeeseen uudistaa energiajärjestelmää. Jäsenvaltion, joka päättää hyödyntää tätä mahdollisuutta, on varmistettava, että energiajärjestelmään tehtävät investoinnit, kuten infrastruktuuriin uudistaminen ja puhtaiden teknologioiden käyttöönotto, kateetaan määrällä, joka vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa.
- (2) On korostettava, että mainitut perusteet täyttävien jäsenvaltioiden ei kuitenkaan ole pakko hyödyntää tätä mahdollisuutta. Ne voivat hyvinkin päättää olla hyödyntämättä sitä varmistaakseen huutokaupasta saatavat tulot. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät hyödyntää kyseistä mahdollisuutta, on noudatettava direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännöksiä.
- (3) Päästökauppajärjestelmän on ehdottomasti oltava yhdenmukainen, jotta päästökaupasta saadaan paras mahdollinen hyöty ja jotta voidaan välttää kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla. Tästä syystä direktiivissä 2003/87/EY vahvistetaan, että huutokauppa on päästöoikeuksien jakamisen peruseriaate, koska se on kaikkein yksinkertaisin ja yleisesti ottaen kaikkein kustannustehokkaimpana pidetty järjestelmä. Huutokauppa myös luo tasavertaiset toimintaolosuhteet kilpailun kehittymiselle edelleen sähkön sisämarkkinoilla.
- (4) Lisäksi direktiivissä 2003/87/EY säädetään nimenomaisesti, että vuodesta 2013 lähtien kaikki energia-alan päästöoikeudet huutokaupataan. Tässä yhteydessä otetaan huomioon se, että energia-ala voi siirtää hiilidioksidiin liittyvän vaihtoehdokustannuksen kuluttajille sähkön hinnan kautta ja saada siten ansiotonta voittoa (ns. *windfall*-voitto). Huutokaupan ansiosta tällaiset ansiottomat voitot eivät enää ole mahdollisia.
- (5) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla sisältää säännöksiä, jotka poikkeavat muutamista direktiivin peruseriaateista. Nämä peruseriaatteet ovat erityisesti unionin laajuinen täysin yhdenmukaistettu lähestymistapa päästöoikeuksien jakamiseen, huutokaupan käyttöönotto päästöoikeuksien ensisijaisena jakamisen menetelmänä ja nimenomainen kieltä jakaa päästöoikeuksia maksutta sähkön tuotannon alalla. Näillä periaatteilla ja säännöillä pyritään varmistamaan jär-

jestelmän mahdollisimman suuri kustannustehokkuus. Siksi myöskään 10 c artiklan täytäntöönpanon ei tulisi vaikuttaa niihin direktiivin 2003/87/EY yleisiin sääntöihin ja tavoitteisiin.

- (6) Tätä taustaa vasten ja ottaen huomioon muutamien jäsenvaltioiden ilmaisema huoli siitä, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan soveltaminen voi vääristää kilpailua, komissio katsoo, että on tarpeen antaa ohjeet 10 c artiklan täytäntöönpanosta seuraavista syistä:
 - Direktiivin 2003/87/EY mukaan komissio arvioi jäsenvaltioiden esittämiä yksittäisiä hakemuksia, joissa pyydetään saada soveltaa mainitun direktiivin 10 c artiklaa. Antamalla asiaa koskevat ohjeet komissio luo avoimen perustan tälle arvioinnille.
 - Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa poiketaan mainitun direktiivin peruseriaateista. On varmistettava, että tätä poikkeusta tulkitaan ja sovelletaan tavalla, joka ei rajoita direktiivin yleisten tavoitteiden saavuttamista.
 - Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdan mukaan komissio antaa sääntelymenettelyä noudattaen ohjeita ”sen valmistamiseksi, että jakomenetelmässä vältetään epäasianmukainen kilpailun vääristyminen ja saatetaan kielteiset vaikutukset päästöjen vähentämiskannustimiin mahdollisimman pieniksi”. Myös muista jakomenetelmän näkökohdista, esimerkiksi 10 c artiklan 2 kohdassa määritellystä maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärästä, on päästävä yhteisymmärrykseen.
 - Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa sovelletaan ainoastaan sähkön tuotantoalaan. Siksi on tarpeen päästä yhteisymmärrykseen myös siitä, mille laitoksille tämän säännöksen nojalla voidaan jakaa siirtymäaikana maksutta päästöoikeuksia.
 - Joitakin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklalla käytönotettuja teknisiä käsitteitä (esimerkiksi lopullinen kansallinen bruttokulutus ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo) ei ole määritelty kyseisessä direktiivissä. Jotta näitä säännöksiä voidaan soveltaa johdonmukaisesti kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka saattavat hyödyntää 10 c artiklan antamaa mahdollisuutta, tarvitaan selkeitä ohjeita.
 - Tiettyä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännökset antavat jäsenvaltioille jonkin verran harkintavaltaa niiden täytäntöönpanon suhteen. Tämä koskee erityisesti

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

jäsenvaltioiden kansallista suunnitelmaa ja siihen liittyviä investointeja. Muutamilla muilla säännöksillä direktiivin 2003/87/EY sisällytetään uusia osia, jotka on sovittava yhteen järjestelmän markkinapohjaisen lähestymistavan kanssa. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan täytäntöönpano ei saa tapahtua vastoin direktiivin tavoitteita eikä vaarantaa tasavertaisia toimintaolosuhteita EU:n sisämarkkinoilla.

2. SIIRTYMÄAIKANA MAKSUTTA JAETTAVIEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN ENIMMÄISLUKUMÄÄRÄ JÄSENVALTIOISSA

2.1 Enimmäislukumäärän vahvistaminen

- (7) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa vahvistetaan niiden maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä, jotka voidaan jakaa kyseeseen tuleville laitoksille kyseeseen tulevissa jäsenvaltioissa vuonna 2013. Tämän säännöksen mukaan tämän lukumäärän on vähennettävä vuotta 2013 seuraavina vuosina niin, ettei päästöoikeuksia jaeta enää maksutta vuonna 2020.

- (8) Arvioidessaan jäsenvaltion toimittamaa hakemusta 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio analysoi, ylittääkö niiden päästöoikeuksien enimmäislukumäärä, jotka direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla asetetaan saataville maksutta tietyssä jäsenvaltiossa vuonna 2013, sen määrän, joka on saatu tulokseksi liitteessä I esitetystä 10 c artiklan 2 kohtaan perustuvasta laskelmasta.

2.2 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien asteittainen vähentäminen

- (9) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa säädetään selkeästi, että siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärää vähennetään asteittain, ”jolloin vuonna 2020 ei ole enää maksutta jaettavia päästöoikeuksia”. Tästä syystä on ehdottoman tärkeää ottaa käyttöön uskottava ja vakuuttava asteittainen kehitysura päästöoikeuksien maksutta jakamisen alkamisvuoden 2013 ja päättämisen vuoden 2020 välille.
- (10) Kun otetaan huomioon lakisääteinen vaatimus poistaa maksutta jaettavat päästöoikeudet seitsemän vuoden kuluessa kokonaan (70 prosentin enimmäistasolta 0 prosenttiin), tämä uskottava ja vakuuttava asteittainen kehitysura, jonka tavoitteena on, ettei päästöoikeuksia jaeta enää maksutta vuonna 2020, edellyttää, että välivaiheissa (70 ja 0 prosentin välillä) näkyvä selkeä laskusuuntausta.
- (11) Arvioidessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio analysoi, pyrkiikö jäsenvaltio siirtymään uskottavalla, vakuuttavalla ja asteittaisella tavalla täysimittaiseen huutokauppaan. Vähennysten liiallinen keskittäminen päästövähennyskaaren

loppupuolelle johtaisi siihen, että maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaislukumäärä nousisi vuosina 2013–2020, mikä puolestaan vääristäisi kilpailua epäasianmukaisesti EU:n markkinoilla. Tämä olisi vastoin direktiivin 10 c artiklan 5 kohtaa. Komissio katsoo, että jäsenvaltioilla olisi oltava jonkin verran harkintavaltaa asianmukaisen kehitysuran asettamisessa. Komissio katsoo myös, että asteittaisen vähenemisen ehto täyttyisi ja että kilpailu ei vääristyisi epäasianmukaisesti, jos jäsenvaltio toimittaisi lineaarisen tai epälineaarisen kehitysuran, jossa maksutta jaettavien päästöoikeuksien väheneminen poikkeaa kaukalla 2013–2020 minkä tahansa kahden vuoden välillä enintään 50 prosenttia siitä keskimääräisestä vuosittaisesta vähenemisestä, joka on tarpeen jäljellä olevina vuosina, jotta 0 prosentin tavoite saavutetaan vuonna 2020.

3. KYSEeseen TULEVAT LAITOKSET

3.1 Määräpäivä

- (12) Vain sellaiselle laitokselle, joka on ollut toiminnassa viimeistään 31. joulukuuta 2008, voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta sähköntuotantoa varten. Jäsenvaltion olisi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti hakemuksessaan osoitettava, että sen alueella oleva laitos, jolle sen mielestä voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana mainitun direktiivin 10 c artiklan nojalla, täyttää tämän ehdon. Jäsenvaltion olisi tätä varten ilmoitettava laitoksen todennetut päästöt vuosilta 2008–2010, laitoksen lupanumero ja tilinomistajan nimi yhteisön riippumattomassa tapahtumalokissa olevien rekisteritietojen mukaisesti. Nämä tiedot ovat myös todiste siitä, ettei laitos ole tällä välin lopettanut toimintaansa.
- (13) Laitokselle voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla myös silloin, jos sitä koskeva ”investointiprosessi on konkreettisesti alkanut” 31. joulukuuta 2008 mennessä.
- (14) Tämä tarkoittaa sitä, ettei mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia uutta voimaa varten ole saanut vaikuttaa päätöksiin uuden voimalan rakentamisesta.
- (15) Edellä mainittujen näkökohtien vuoksi investointiprosessin olisi katsottava alkaneen konkreettisesti viimeistään 31. joulukuuta 2008, jos voidaan osoittaa, ettei investointipäätökseen vaikuttanut mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Tätä varten jäsenvaltiot voisivat toimittaa perusteltua näyttöä siitä, että
- rakennustyöt alkoivat konkreettisesti paikan päällä ja olivat nähtävissä viimeistään 31. joulukuuta 2008 tai
 - investoija (usein voimalan toiminnanharjoittaja) ja rakennustyöstä vastaava yritys allekirjoittivat voimalan rakentamissopimuksen ennen 31. joulukuuta 2008.

Komissio katsoo, että tässä yhteydessä konkreettisesti aloitetut rakennustyöt voisivat kattaa myös kyseisen voimalan rakentamista koskevat valmistelutyöt mutta että niiden on aina perustuttava – tarvittaessa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen antamaan – nimenomaiseen lupaan. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä asiaa koskeva lainvoimainen lupa-asiakirja, joka on myönnetty kansallisen tai EU:n lainsäädännön mukaisesti. Jos valmistelutöitä varten ei tarvita nimenomaista lupaa, on annettava muuta näyttöä siitä, että rakennustyöt on aloitettu konkreettisesti.

Edellä olevaa luetteloa ei tule pitää tyhjéntävänä, sillä jäsenvaltioilla voi olla muita keinoja antaa asiakirjanäyttöä siitä, että mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei vaikuttanut investointipäätökseen.

- (16) Tehdessään arviointia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio edellyttää, että toimitetaan selkeää ja perusteltua näyttöä siitä, että nämä ehdot täytyvät. Jäsenvaltion olisi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimittamassaan hakemuksessa annettava kaikki asiaa koskevat tiedot. Muussa tapauksessa komissio hylkää hakemuksen kattaman laitoslue telon.

3.2 Sähköntuotantolaitokset

- (17) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat siirtymäaikana jakaa päästöoikeuksia maksutta sähköntuotantolaitoksille. Kyseisessä kohdassa käytettyä käsitettä ”sähköä tuottavat laitokset” ei kuitenkaan ole määritelty direktiivissä 2003/87/EY. Mainitulla säännöksellä poiketaan direktiivin 2003/87/EY yleisestä säännöstä, jonka mukaan päästöoikeuksia ei pidä jakaa maksutta sähköntuotantoa varten, mutta käsitettä on kuitenkin tulkittava direktiivin tavoitteiden mukaisesti.

- (18) Tällä lähestymistavalla pyritään estämään haittavaikutukset, joita direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan täytäntöönpanosta voi aiheutua asianomaisen jäsenvaltion teollisuudelle ja EU:n markkinoille.

- (19) Määriteltäessä käsitettä ”sähköä tuottavat laitokset” on otettava huomioon direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa määritelty käsite ”sähköntuottaja”, joka mainitaan myös saman direktiivin 10 c artiklan 2 kohdassa. Käsite ”sähköntuottaja” kattaa kaikki yksinomaan sähköä tuottavat laitokset ja sellaiset laitokset, jotka tuottavat sekä sähköä että lämpöä ⁽¹⁾. Tämä määritelmä ei kuitenkaan kata

laitoksia, jotka harjoittavat polttoaineiden polton eli sähkön ja/tai lämmön tuotannon lisäksi muuta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltua toimintaa.

- (20) Edellä mainitun perusteella komissio katsoo, että päästöoikeuksia voidaan jakaa maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan nojalla:

a) laitokselle, joka on direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa tarkoitettu sähköntuottaja;

b) sähköä ja lämpöä tuottavalle laitokselle, kuitenkin ainoastaan sen sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen osalta.

- (21) Tehdessään direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaista arviointia komissio tarkistaa, onko annettu tarvittavaa näyttöä edellä mainittujen perusteiden täyttymisestä.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sen määrittäminen, mikä osuus sähköä ja lämpöä tuottavien laitosten päästöistä aiheutuu sähköntuotannosta, tapahtuu direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklassa ja erityisesti sen 4 kohdassa säädettyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, ja otettava tässä yhteydessä huomioon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jakomenetelmä.

4. KANSALLISELLE SUUNNITELMALLE ASETETUT VAA- TIMUKSET

4.1 Kansallisen suunnitelman periaatteet

- (23) Jäsenvaltioiden on direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle kansallinen investointisuunnitelma. Komissio suosittaa, että kansallinen suunnitelma laaditaan tiettyjen yhteisten periaatteiden pohjalta, joiden avulla voidaan kaikkein parhaiten varmistaa direktiivin 2003/87/EY yleisten tavoitteiden ja erityisesti 10 c artiklan oikeudenmukainen ja johdonmukainen täytäntöönpano. Nämä periaatteet ovat seuraavat:

Periaate 1: Kansallisessa suunnitelmassa olisi yksilöitävä investointeja, jotka auttavat vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla suoraan tai välillisesti (verkostoihin ja oheispalveluihin tehtävät investoinnit).

⁽¹⁾ On tärkeää korostaa, että sellaisille laitoksille, joiden voitaisiin puhtaasti oikeudellisesta näkökulmasta katsoa olevan sähköntuottajia direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdan mukaisesti, ei voida jakaa päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, jos ne harjoittavat myös muuta teollisuustoimintaa, vaikka tämä teollisuustoiminta ei kuuluisi direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan, koska kyseistä teollisuustoimintaa ei luetella liitteessä I tai koska laitos ei ylitä liitteessä I vahvistettua asianomaisen teollisuustoiminnan kynnyksarvoa.

Periaate 2: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit olisi suunniteltava niin, että tulevaisuudessa voidaan mahdollisimman pitkälle välttää tilanteet, joihin viitataan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan a ⁽¹⁾ ja b ⁽²⁾ alakohdassa sekä c alakohdan ensimmäisessä ehdossa ⁽³⁾.

Periaate 3: Investointien olisi oltava yhteensopivia keskenään ja asiaa koskevan EU:n muun lainsäädännön kanssa. Niiden ei pidä vahvistaa määräävää asemaa eikä vääristää kilpailua ja kauppaa sisämarkkinoilla epäasianmukaisesti. Niiden olisi mahdollisuuksien mukaan edistettävä kilpailua sähkön sisämarkkinoilla.

Periaate 4: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi täydennettävä niitä investointeja, joita jäsenvaltioiden on toteutettava EU:n lainsäädännöstä johtuvien muiden tavoitteiden tai lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi. Niiden ei pitäisi myöskään olla kasvavaan sähköntarjontaan ja -kysyntään vastaamisen edellytys.

Periaate 5: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi osaltaan monipuolistettava energiantuotannon rakennetta ja toimituslähteitä sekä vähennettävä niiden hiili-intensiivisyyttä.

Periaate 6: Investointien olisi oltava taloudellisesti kannattavia senkin jälkeen, kun direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan perustuva päästöoikeuksien jakaminen maksutta siirtymäaikana päättyy. Tämä ei kuitenkaan koske tiettyjä edelleen demonstrointivaiheessa olevia ennalta määritettyjä tulevaisuuden teknologioita, jotka on lueteltu liitteessä III.

- (24) Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi mahdollisimman pitkälle oltava näiden periaatteiden mukaisia. Jos jokin tällainen investointi ei ole kaikkien periaatteiden mukainen, jäsenvaltion olisi toimitettava asiasta yksityiskohtaiset perustelut. Nämä investoinnit eivät kuitenkaan missään tapauksessa saa olla näiden periaatteiden vastaisia tai vaarantaa mainitun direktiivin perimmäisiä tavoitteita. Ne eivät myöskään saa vaarantaa perussopimuksissa tai muussa asiaankuuluvassa EU:n lainsäädännössä vahvistettuja tavoitteita.

- (25) Arvioidessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio analysoi,

⁽¹⁾ Kansallista sähköverkkoa ei ollut vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin ylläpitämään verkkoon.

⁽²⁾ Kansallinen sähköverkko oli vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin ylläpitämään verkkoon ainoastaan yhdellä enintään 400 MW:n tehoisella linjalla.

⁽³⁾ Vuonna 2006 yli 30 prosenttia sähköstä tuotettiin yhdestä ainoasta fossiilisesta polttoaineesta.

missä määrin investoinnit ovat näiden periaatteiden mukaisia. Jos tiedot, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisessa hakemuksessa, eivät ole riittävän yksityiskohtaisia, jotta komissio voisi tehdä kattavan arvioinnin ja sen pohjalta asianmukaisesti perustellun päätelmän, komissio voi pyytää lisätietoja. Jos näitä lisätietoja ei toimiteta määräajassa, komissio hylkää asiaa kansallisen suunnitelman asiaa koskevilta osin. Komissio voi hakemuksen arvioimiseksi hakea tietoja ja näkemyksiä myös muista lähteistä.

- (26) Jäsenvaltioiden olisi tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ⁽⁴⁾ säännösten pohjalta tarkistettava, onko kansallisesta suunnitelmasta tehtävä ympäristöarviointi.

- (27) Lisäksi komissio toteaa, että päästöoikeuksien jakamiseen sähköntuottajille maksutta ja direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa edellytettynä vastaavien investointien rahoittamiseen liittyy periaatteessa valtiontukea SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti. SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joihin liittyy valtiontukea. Ilmoittamisen jälkeen jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa ehdotettuja toimenpiteitä ennen kuin komissio on antanut menettelyssä lopullisen päätöksen. Komissio aikoo laatia lähitulevaisuudessa soveltuvuusperusteet tämäntyyppisen tuen arvioimiseksi. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukainen hakemus siitä annettavine komission päätöksineen ei rajoita jäsenvaltioiden velvollisuutta ilmoittaa valtiontuista SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi vastaavasti valmistettava kaikki vaaditut valtiontuki-ilmoitukset. Arvioidessaan päästöoikeuksien jakamista maksutta ja kansallisia suunnitelmia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan yhteydessä komissio huolehtii siitä, etteivät kansalliset suunnitelmat johda kilpailun epäasianmukaiseen vääristymiseen, ja ottaa huomioon yhteistä etua koskevan tavoitteen, johon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklalla pyritään. Erityisesti niissä tapauksissa, joissa kansallisessa suunnitelmassa esitetty tuki kohdistuu vain muutamien edunsaajiin tai saattaa vahvistaa edunsaajan markkina-asemaa, jäsenvaltion olisi osoitettava, ettei tuki vääristä kilpailua enempää kuin direktiivin yleisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta on ehdottoman välttämätöntä.

4.2 Kyseeseen tulevat investoinnit

- (28) Kuten direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan otsikosta ja sisällöstä ilmenee, investointien, joihin tätä säännöstä voidaan soveltaa, olisi koskettava sähköalaa, ja ne olisi toteutettava aikaisintaan 25. kesäkuuta 2009. Muihin energia-aloihin tehtävät investoinnit eivät kuitenkaan periaatteessa ole poissuljettuja, mutta ne on voitava perustella vankasti direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan perusteella.

⁽⁴⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

- (29) Jäsenvaltiot tietävät itse, millä investoinneilla voidaan parhaiten edistää kansallisen sähköntuotantoalan uudistamista, ja niiden tehtävänä on arvioida, mitkä investoinnit täyttävät direktiivissä esitetyt vaatimukset. Jäsenvaltioiden tehtävänä on myös koordinoitava raportointia kansallisten investointien toteuttamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla ⁽¹⁾.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi lueteltava kansallisessa suunnitelmassaan laitokset, jotka toteuttavat kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit, ja investoinnit, joita päästöoikeuksien jakamisen maksutta odotetaan tuottavan tulokseksi. Kansallisessa suunnitelmassa olisi myös täsmennettävä, missä määrin investointeja rahoitetaan maksutta jaettavista päästöoikeuksista saatavalla tuotolla ja minä investointisyklin vuonna tämä tapahtuu.
- (31) Investoinneilla, jotka rahoitetaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista kertyneellä tuotolla, voidaan täydentää investointeja, jotka rahoitetaan osittain muista EU:n lähteistä (esimerkiksi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 8 kohdassa tarkoitusta uusien osallistujien varauksesta, alueellisista rahastoista, Euroopan laajuisesta energiaverkostosta, Euroopan talouden elvytysohjelmasta, Euroopan energia-alan elvytysohjelmasta ja Euroopan strategisesta energiateknologia-suunnitelmasta). Tämä edellyttää kuitenkin, että investoinnit täyttävät tässä asiakirjassa esitetyt vaatimukset ja ovat yhteensopivia mainittujen välineiden tai lähteiden kanssa. Tällaisissa tapauksissa 2003/87/EY 10 c artiklaa voidaan kuitenkin soveltaa vain siihen osaan investointia, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista kertyneellä tuotolla, edellyttäen, että kokonaisrahoituksen enimmäismääriä koskevia EU:n sääntöjä noudatetaan.
- (32) Liitteessä IV selvennetään edelleen sitä, miten komissio tulkitsee käsitteet ”infrastruktuuri”, ”puhtaat teknologiat” ja ”energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistaminen”, joita käytetään direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa.
- (33) Liitteessä V esitetään luettelo investointityypeistä, joihin voidaan soveltaa direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa. Luettelo ei ole tyhjentävä.

4.3 Markkina-arvo

- (34) Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien määrän on direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan mahdollisimman tarkkaan vastattava maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa. Päästöoikeuksien markkina-arvo on viitekohta, jonka avulla kyseeseen

tulevat jäsenvaltiot määrittelevät kansallisessa suunnitelmassaan kansallisella tasolla investoitavan määrän.

- (35) Koska jäsenvaltioiden olisi kyettävä ilmoittamaan kansallisessa suunnitelmassaan tarkasti se määrä, jonka ne aikovat investoida direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, kaikkien niiden päästöoikeuksien markkina-arvo, jotka jaetaan maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, olisi määritettävä etukäteen, eikä sitä tulisi mukauttaa myöhemmin ⁽²⁾.
- (36) Komissio suosittelee, että maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo johdetaan Euroopan hiilidioksidin hinnan mallinnetuista ennusteista, jotka sisältyvät vuonna 2010 annettuun komission yksiköiden valmisteluasiakirjaan, joka liittyy tiedonantoon KOM(2010) 265 lopullinen ⁽³⁾. Valmisteluasiakirjassa esitetyissä päivitettyissä ennusteissa otetaan huomioon EU:n muuttuneet olosuhteet.
- (37) Vastaavasti jäsenvaltioiden olisi käytettävä viitearvona liitteessä VI esitettyjä vuosiarvoja, joissa otetaan huomioon voimassa oleva lainsäädäntö ja päästövähennystavoitteet, kun ne määrittävät maksutta jaettaville päästöoikeuksille vuosittaista markkina-arvoa kansallisessa suunnitelmassaan. Voimassa olevien valtiontukisääntöjen mukaan jäsenvaltiot voivat halutessaan soveltaa investoitavaan määrään suurempia arvoja – liitteessä VI esitetyt luvut ovat pelkästään vähimmäisarvoja.
- (38) Jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla toteuttamien investointien arvon on vastattava 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa, paitsi jos jäsenvaltio voi osoittaa, että tämä on objektiivisesti mahdotonta. Jäsenvaltion on esitettävä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisessa hakemuksessaan tarvittavaa näyttöä, jotta komissio voi tehdä arvioinnin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti.

⁽²⁾ Tässä tiedonannossa tarkoitettu maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon määrittäminen ei liity valtiontukiarvioiden yhteydessä tehtävään markkina-arvojen määrittämiseen. Se ei myöskään liity Euroopan hiilen hinnan tulevaan kehitykseen kolmannella päästökaupunkaudella. Direktiivi 2003/87/EY on tämän suhteen melko joustava, sillä siinä todetaan, että investoinnin määrän olisi pelkästään ”mahdollisimman tarkoin” vastattava maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa. Tämä tarkoittaa, että 10 c artiklan soveltamiseksi tehtävän maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon määrittämisen olisi perustuttava luotettavaan ja vakuuttavaan ennusteeseen hiilen hintojen tulevasta kehityksestä, mutta sen ei kuitenkaan tarvitse heijastaa täsmällisesti spot-, futuuri- ja termiinipimusten päivittäisiä arvoja Euroopan hiilimarkkinoilla vuosina 2013–2020.

⁽³⁾ SEC(2010) 650, Commission Staff Working Document accompanying the Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions — Analysis of options to move beyond 20 % greenhouse gas emission reductions and assessing the risk of carbon leakage — Background information and analysis — Part II.

⁽¹⁾ Ks. myös 6 luku ja liite VII.

4.4 Mekanismi, jolla varmistetaan tasapaino investointien määrän ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien välillä

- (39) Direktiivissä 2003/87/EY tunnustetaan välillisesti se, että päästöoikeuksien jakaminen maksutta voi johtaa ansiottomiin voittoihin, jos toiminnanharjoittajat voivat siirtää päästöoikeuksista aiheutuvat kustannukset asiakkaidensa maksettaviksi. Tämä koskee erityisesti sähköntuottajia ja on yksi niistä syistä, miksi direktiivissä 2003/87/EY asetetaan huutokauppa ensisijaiseksi päästöoikeuksien jakamismenetelmäksi; tavoitteena on poistaa ansiottomat voitot ⁽¹⁾.
- (40) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla poikkeaa periaatteesta, jonka mukaan huutokauppa on ensisijainen jakamismenetelmä, sillä siinä säädetään, että sähköntuottajille voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta, mikä merkitsee ansiottomien voittojen epäsuoraa hyväksymistä. Mainitun direktiivin 10 c artiklalla kuitenkin pyritään selkeästi siihen, että nämä voitot käytetään asianomaisen jäsenvaltion sähkön tuotannon uudistamiseen.
- (41) EU:n lainsäädännön välinettä on tulkittava sen tavoitteiden valossa. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännösten ja sen perimmäisen tavoitteen perusteella voidaan todeta, että ansiottomat voitot, jotka kertyvät maksutta jaettavia päästöoikeuksia saaville yrityksille, on käytettävä jäsenvaltion sähkön tuotannon uudistamiseen. Näin ollen maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon optimaalinen hyödyntäminen tarkoittaa sitä, ettei maksutta jaettavia päästöoikeuksia käytetä sellaisten investointien rahoittamiseen, joita tällaiset yritykset toteuttavat muiden EU:n oikeudesta johtuvien tavoitteiden ja oikeudellisten vaatimusten täyttämiseksi. Muussa tapauksessa ne olisivat pelkkää lisävoittoa, joka direktiivillä 2003/87/EY pyritään torjumaan, ja siten direktiivin tavoitteiden vastaisia. Lisäksi tästä aiheutuisi epäasianmukaista kilpailun vääristymistä, mikä on vastoin direktiivin 10 c artiklan 5 kohdan säännöstä.
- (42) Siksi sen, joka saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, olisi käytettävä maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo sellaisen investoinnin toteuttamiseen, joka on yksilöity 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa. Jos yritys saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia muttei toteuta tällaista investointia tai jos se saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia enemmän kuin on tarpeen kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyn asiaa koskevan investoinnin (yksilöityjen asiaa koskevien investointien) toteuttamiseksi, sen on asetettava ylimääräisten päästöoikeuksien arvo investoinnin toteuttavan yksikön käyttöön.
- (43) Koska kansalliseen suunnitelmaan, jolla pyritään uudistamaan jäsenvaltion sähkön tuotantoa, saattaa sisältyä investointeja, joiden toteutuksesta vastaavat yritykset, joiden ei tarvitse noudattaa EU:n järjestelmää ⁽²⁾, päästöoikeuksia ei pitäisi jakaa maksutta kaikille yrityksille, joilla on velvollisuus toteuttaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja. Kun otetaan huomioon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 ja 4 kohdan säännökset, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun direktiivin 2009/72/EY ⁽³⁾ 2 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitetut siirto- ja jakeluverkonhaltijat ovat direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja verkonhaltijoita. Nämä yritykset eivät yleensä ottaen saa osallistua sähköntuotantoon ja -toimitukseen. Siksi ne eivät myöskään voi saada päästöoikeuksia, mutta niitä voidaan kuitenkin vaatia toteuttamaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja.
- (44) Kun on vaara siitä, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt sähkön tuotantoon tai -toimitukseen tehtävät investoinnit vääristävät kilpailua epäasianmukaisesti tai vahvistavat määräävää asemaa, jäsenvaltioiden olisi kansallista suunnitelmaa koskevan periaatteen 3 ja näiden ohjeiden kohdan 27 mukaisesti harkittava, olisiko maksutta jaettavien päästöoikeuksien edunsaajilta vaadittava rahoitusta siirto- ja jakeluverkkoihin tehtäviin investointeihin tai sellaiseen sähköntuotantoon tai -toimitukseen, joka ei vääristä kilpailua.
- (45) Ei voida myöskään poissulkea sitä tilannetta, jossa yritykselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo ei riitä kattamaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityä investointia. Tällöin voi olla asianmukaista antaa tällaiselle yritykselle mahdollisuus toteuttaa asiaa koskeva kansallisessa suunnitelmassa yksilöity investointi.
- (46) Näistä syistä jäsenvaltiot voivat tarvittaessa luoda mekanismin, jonka avulla voidaan tehdä tarvittava varojensiirto.
- (47) Tällaisissa mekanismeissa olisi aina otettava huomioon seuraavat vaatimukset:
- Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon on kuvastettava niitä kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja, jotka toteutetaan, jotta investointien määrä vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa.

⁽¹⁾ Ks. direktiivin 2009/29/EY johdanto-osan 15 kappale.

⁽²⁾ Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa mainitaan nimenomaisesti verkonhaltijat, joiden on sähkön sisämarkkinoita koskevan EU:n lainsäädännön (direktiivi 2009/72/EY) mukaisesti oltava täysin eriytettyjä sähköntuotannosta. Tällaisia päästöoikeuksia ei jaettaisi myöskään sellaisten laitosten toiminnanharjoittajille, joissa tuotetaan sähköä uusiutuvista energialähteistä, mutta ne kuuluisivat kuitenkin 10 c artiklan 1 kohdassa säädettyjen investointien piiriin.

⁽³⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

- b) Kansalliseen suunnitelmaan sisältyvien ja mekanismin kautta rahoitettavien investointien on oltava valtiontukisääntöjen mukaisia ⁽¹⁾.
- c) Varojen ja investointien vuosittaiset mukautukset, mukaan luettuna varojen tai investointien vuosittainen siirto seuraavaan vuoteen, olisi sallittava niin kauan kuin kansallisen suunnitelman mukainen investoitava määrä vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismarkkina-arvoa tai ylittää sen koko sinä aikana, jolle jäsenvaltio on hakenut direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaista poikkeusta (ks. myös luku 2.2).
- (48) Jos kansallisessa suunnitelmassa lueteltujen investointien rahoittamiseen käytetään jäsenvaltion huutokaupasta saamia tuloja ⁽²⁾ tai muita valtion tuloja, niille sähköntuottajille, jotka saavat maksutta jaettavia päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, koituu ansiottomia voittoja. Kun otetaan huomioon muutosdirektiivin 2009/29/EY johdanto-osan 15 ja 19 kappale sekä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan e alakohta, yleinen lähestymistapa ja tavoitteet, joiden mukaan huutokauppa on ensisijainen jakamisen menetelmä, komissio hylkää kaikki sellaiset 10 c artiklan 5 kohdan mukaiset hakemukset, joilla pyritään ansiottomiin voittoihin.

5. EI-SIIRTOKELPOISET PÄÄSTÖOIKEUDET

- (49) Jäsenvaltiot, jotka hyödyntävät mahdollisuutta jakaa päästöoikeuksia maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, voivat päättää, että laitos voi palauttaa tällaisia päästöoikeuksia ainoastaan sinä vuonna, jota varten ne on jaettu. Yritys, joka saa päästöoikeuksia, joihin sovelletaan tällaista ehdollisuutta, ei voisi myydä näitä päästöoikeuksia markkinoilla, siirtää niitä toiseen vuoteen tai antaa jonkin muun (edes samaan yritykseen kuuluvan) laitoksen palauttaa niitä.
- (50) Jäsenvaltio, joka ottaa käyttöön tällaisen ehdollisuuden, ottaa sen riskin, että 10 c artikla pannaan täytäntöön tavalla, joka ei sovi yhteen EU:n järjestelmän tavoitteiden ja rakenteen kanssa; EU:n järjestelmä on suunniteltu niin, että kokonaispäästövähennykset saavutetaan kustannustehokkaalla ja taloudellisella tavalla. Olisi lainvastaista, jos jäsenvaltiot panisivat direktiivin 2003/87/EY täytäntöön sen perimmäisten tavoitteiden vastaisesti.
- (51) Ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien haltijalla ei kuitenkaan olisi enää kannustimia toteuttaa saatavilla olevia päästövähennystoimia, jotka olisivat toteutettavissa voimassaolevaa

päästöoikeuden hintaa edullisemmin. Ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien haltijan näkökulmasta tulisi aina kalliimaksi toteuttaa näitä päästövähennystoimia kuin pelkästään kattaa päästöt ei-siirtokelpoisilla päästöoikeuksilla.

- (52) Näiden päätelmien vuoksi komissio suosittelee vahvasti, että jäsenvaltiot eivät hyödynnä mahdollisuutta jakaa ei-siirtokelpoisia päästöoikeuksia. Jos jäsenvaltiot kuitenkin pitävät tätä mahdollisuutta tarpeellisenä, niiden on osoitettava, että sitä käytetään ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen 10 c artiklan perimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi ja ettei tätä tavoitetta voida saavuttaa tehokkaammin muilla tavoin. Jäsenvaltioiden olisi perusteluissaan otettava asianmukaisesti huomioon päästövähennyksiä varten luodut kannustimet ja se, että EU:n päästökauppajärjestelmän noudattamiseen liittyvät kustannukset saattavat nousta, jos joistakin päästöoikeuksista tehdään ei-siirtokelpoisia.
- (53) Edellä mainittu huomioon ottaen ja sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä mainitun soveltamista, komissio katsoo myös, että vähintäänkin enemmistön 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista olisi oltava siirtokelpoisia. Se suosittelee, että rajoitetaan ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien lukumäärää siten, että se jää niitä kokonaispäästöjä pienemmäksi, jotka aiheutuvat sähkön toimittamisesta aloille, joilla ei ole riskiä kilpailun vääristymisestä asianomaisen jäsenvaltion tai EU:n teollisuussektorilla (kuten esimerkiksi kotitalouksien alalla voisi olla). Asetuksen 10 c artiklan 5 kohdan e alakohdan ja 6 kohdan mukaan komission olisi hylättävä hakemus, joka johtaisi epäasianmukaisiin kilpailun vääristymiin.
- (54) Arvioidessaan 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio tutkii ottaen huomioon direktiivin 2003/87/EY tavoitteet ja erityisesti sen 10 c artiklan tavoitteen, onko ei-siirtokelpoiseksi tehtyjen maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä perusteltu, toisin sanoen tarpeen ja oikeasuhteinen, ja aiheutuuko tästä kilpailulle epäasianmukaista vääristymistä. Jos komissio katsoo, etteivät nämä ehdot täyty, se hylkää 10 c artiklan 5 kohdan mukaisen hakemuksen.

6. VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

6.1 Hakemuksen arviointi

- (55) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaan komissio arvioi hakemusta kaikkien asiaankuuluvien tekijöiden perusteella, mukaan luettuina ne, jotka on lueteltu 10 c artiklan 5 kohdassa. Komissio ottaa tässä yhteydessä huomioon myös perussopimuksista johtuvat velvoitteet ja EU:n oikeuden perusperiaatteet. Jotta voidaan varmistaa arviointiprosessin tehokkuus, hakemuksen olisi perustuttava malliin, joka annetaan tämän asiakirjan liitteessä VII. Komissio aloittaa hakemuksen arvioinnin vasta, kun kaikki asiaankuuluvat tiedot, mukaan luettuna tarvittava näyttö tietojen tueksi, on toimitettu.

⁽¹⁾ Katso edellä kohta 27.

⁽²⁾ Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohta edellyttää pelkästään, että vähintään 50 prosenttia tuloista käytetään ilmastotarkoituksiin, kun taas toisen (enintään) 50 prosentin osuuden käyttö on täysin jäsenvaltioiden harkintavallassa.

(56) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla otettiin käyttöön tarkoituksena uudistaa sähköntuotantoa kyseeseen tulevilla jäsenvaltioissa. Siksi tällä artiklalla poiketaan direktiivin keskeisestä periaatteesta. Voimassa olevan oikeuskäytännön mukaan tätä poikkeusta on tulkittava ja sovellettava tavalla, joka rajoittuu siihen, mikä on tarpeen 10 c artiklassa mainitun tavoitteen saavuttamiseksi, vaarantamatta kuitenkaan direktiivin 2003/87/EY perimmäisiä tavoitteita.

(57) Kun tarkastellaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa ja niiden suhdetta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa edellytetyjen investointien lukumäärään, on huomattava, että maksutta jaettavista päästöoikeuksista koituisi niitä saaville yrityksille ansiottomia voittoja, jos näiden päästöoikeuksien arvoa ei käytetä investointeihin tai jos näiden päästöoikeuksien arvo käytetään sellaisiin investointeihin, jotka olisi joka tapauksessa toteutettu muiden EU:n oikeudesta johtuvien tavoitteiden ja oikeudellisten vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisessa tapauksessa ei olisi vastaavaa panosta sen tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavat päästöoikeudet alun perin hyväksyttiin.

(58) Lisäksi on todettava, että edut, joita direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista saadaan, voivat aiheuttaa 10 c artiklan 5 kohdan e alakohdan vastaista epäasianmukaista kilpailun vääristymistä, jos päästöoikeuksia ei käytetä siihen tarkoitukseen, jota varten ne jaetaan.

(59) Siksi komissio korostaa arvioinnissaan erityisesti sitä, käytävätkö kyseeseen tulevat laitokset direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla saamiensa päästöoikeuksien arvon toteuttamiinsa investointeihin. Jos näin ei ole, komissio tarkistaa, asetetaanko maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo niiden laitosten, toiminnanharjoittajien tai yritysten saataville, jotka eivät ole saaneet päästöoikeuksia lainkaan tai siinä määrin, että ne kattaisivat kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit.

(60) Avoimuuden vuoksi ja jotta komissio voi arvioida hakemusta perusteellisesti, jäsenvaltion olisi julkistettava hakemuksensa ennen sen toimittamista komissiolle, jotta komissio voi ottaa huomioon muista lähteistä peräisin olevat tiedot ja näkemykset. Kaikkia jäsenvaltion toimittamia hakemuksia pidetään ympäristötietona, mistä syystä niihin sovelletaan vaatimuksia, jotka vahvistetaan ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/4/EY ⁽¹⁾ ja tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten sovel-

tamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6 päivänä syyskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1367/2006 ⁽²⁾. Jäsenvaltion on myös tarkistettava, onko sen kansallisesta suunnitelmasta tehtävä ympäristöarvio direktiivin 2001/42/EY säännösten mukaisesti.

6.2 Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdassa tarkoitetut valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset

(61) Jäsenvaltioiden on vahvistettava selkeät ja tosiasialliset valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset, jotta kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit voidaan toteuttaa asianmukaisesti. Nämä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitetut säännökset olisi esitettävä yksityiskohtaisesti maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevassa hakemuksessa.

(62) Jäsenvaltion vastuulla on valvoa ja panna täytäntöön sen kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit. Arvioi-
dessaan maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevaa hakemusta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, onko jäsenvaltio vahvistanut selkeät ja tosiasialliset valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset kansallisen suunnitelman toteuttamista varten, mukaan luettuna mekanismi, jonka avulla voidaan valvoa tarkkaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja ja panna ne tehokkaasti täytäntöön. Siksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niillä on voimassa tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotta hakemuksessa selkeästi mainitut toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat tarkastaa investoinnit.

(63) Seuraavat tekijät ovat tärkeitä tässä yhteydessä:

— Säännöksissä olisi määriteltävä joukko noudattamisen indikaattoreita (esimerkkejä annetaan liitteessä VIII), joiden avulla toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat arvioida edistystä ja investointien yhdenmukaisuutta direktiivissä 2003/87/EY ja näissä ohjeissa vahvistettujen vaatimusten kanssa.

— Olisi säädettävä kentällä tapahtuvasta valvonnasta, jonka avulla voidaan todentaa investointien täytäntöönpano paikan päällä. Tämän olisi sisällettävä paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ja vuosittainen riippumaton tarkastus, jonka ulkoiset tarkastajat tekevät kustakin investoinnista. Tarkastajien olisi laadittava virallinen asiakirja, josta ilmenee kunkin investoinnin luonne ja kunakin vuonna käytetty tarkka määrä. Tässä asiakirjassa olisi myös osoitettava ilmoitettujen menojen todenmukaisuus.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.

- Säännöksillä olisi otettava käyttöön kolmannen osapuolen määrällinen ja laadullinen investointiarviointi, jotta voidaan saada perusteltua ja riippumatonta näyttöä siitä, että investoinnit ovat direktiivin 2003/87/EY, näiden ohjeiden ja kansallisen suunnitelman mukaisia.
 - Siltä varalta, ettei yritys täytä investointivelvoitettaan (tai anna panostaan investointeihin siirtämällä investoimatta jääneiden maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa mekanismiin tasapainon takaamiseksi investointien lukumäärän ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon välillä), jäsenvaltion olisi vahvistettava seuraamuksia ja korjaavia toimia, jotta voidaan palauttaa tasapaino direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon ja kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien lukumäärän välille. Näiden seuraamusten ja korjaavien toimien olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä katettava seuraavat seikat:
 - velvoite maksaa maksutta jaettavat päästöoikeudet takaisin (takaisinmaksun aikana vallitsevan markkina-arvon mukaisesti) siihen määrään saakka, joka vastaa todettua investoimatta jättämistä;
 - yritykset, jotka eivät noudata kansallisesta suunnitelmasta ja näistä ohjeista johtuvia velvollisuuksiaan, menettävät päästöoikeutensa automaattisesti, mukaan luettuna maksutta jaettavien päästöoikeuksien muuntaminen asianomaisessa jäsenvaltiossa huutokaupattaviksi päästöoikeuksiksi;
 - varoittavat sakot, jotka ovat luonteeltaan rankaisuvia.
 - Laitoksen olisi voitava siirtää osa suunnitelluista investoinneista seuraavaan vuoteen niin, että siirrettävä määrä vastaa kyseisenä vuonna todettua investoimatta jättämistä. Jäsenvaltion vastuulla on huolehtia siitä, että soveltamiskauden aikana investoidaan asianmukainen määrä varoja.
- (64) Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosikertomuksessa joka vuosi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaisesti valvonta- ja täytäntöönpanoprosessin tulokset ja niihin liittyvä perusteltu näyttö. Vuosikertomukseen olisi liitettävä jäljennöksiä ulkoisen tarkastajan laatimista tarkastusasiakirjoista (allekirjoitettu ja varustettu virallisella leimalla) ja tarkastusasiakirjojen virallinen englanninkielinen käännös (jos tarkastusasiakirjoja ei ole laadittu englannin kielellä). Jäsenvaltio voi päättää julkistaa asianomaisen toiminnanharjoittajan vuosittaiset kertomukset.

6.3 Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuosittain toimitettava kertomus

- (65) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle joka vuosi 31. tammikuuta mennessä vuodesta 2014 alkaen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus investoinneista, jotka on tehty sähköntuotannon uudistamiseksi. Kertomuksessa on tarkasteltava edellisvuoden aikana tehtyjen investointien luonnetta ja määrää ⁽¹⁾.
- (66) Mainitussa vuosikertomuksessa olisi esitettävä perusteltua näyttöä siitä, että investoinnit on toteutettu paikan päällä, että ne ovat direktiivissä 2003/87/EY ja tässä asiakirjassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia ja erityisesti että ne auttavat vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä.
- (67) Vuosikertomuksesta on myös ilmevä, että vuosittainen investoitu määrä vastaa sitä suunniteltujen investointien kokonaismäärää koko soveltamiskauden ajalta, joka on vahvistettu jäsenvaltion kansallisessa suunnitelmassa suhteessa näissä ohjeissa määriteltyyn maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoon. Investointien määrän ei tarvitse joka vuosi vastata maksutta jaettaville päästöoikeuksille määriteltyä markkina-arvoa. Mahdolliset erot maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon ja investointien määrän välillä olisi kuitenkin tasattava niiden syntymistä seuraavana vuonna, jotta investointien määrä säilyy uskottavana koko soveltamiskauden ajan ottaen huomioon maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärän väheneminen.
- (68) Vuosikertomuksen on pohjauduttava direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin, joita toiminnanharjoittajat toimittavat 12 kuukauden välein jäsenvaltioille kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointiensa täytäntöönpanosta. Vuosikertomuksen laadinnassa olisi otettava huomioon myös täydentävät tietolähteet, erityisesti viralliset ja riippumattomasti todennetut tiedot. Vuosikertomuksessa olisi esitettävä kaikki tietolähteet ja viitteet todisteasiakirjoihin.
- (69) Jäsenvaltioiden vuosikertomukset komissiolle olisi asetettava saataville avoimella tavalla. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden vuosikertomukset komissiolle on julkistettava. Arkaluontoisten liiketietojen luottamuksellisuus on kaikissa tapauksissa säilytettävä.
- (70) Tehdessään arviointia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutkii toimitetun näytön perusteella, ovatko vuosikertomukset asianmukaisia. Se voi pyytää lisätietoja, jos kaikkia asiaankuuluvia todisteasiakirjoja ei ole toimitettu.

⁽¹⁾ Vuonna 2014 toimitettava ensimmäinen vuosikertomus voi kattaa investoinnit, jotka on tehty 25. kesäkuuta 2009 ja 31. joulukuuta 2013 välisenä aikana.

(71) Jos jäsenvaltio ei toimita vuosikertomuksessaan riittävää näyttöä siitä, että kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit on tehty määräajassa ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa vastaavasti kansallisen suunnitelman mukaisesti, ja jos

- jäsenvaltio ei kykene esittämään vuosikertomuksessaan vankkoja perusteluja investoimatta jättämiselle tietyssä vuonna, tai
- jäsenvaltio ei kykene toimittamaan näyttöä siitä, että sen 10 c artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti tekemässä hakemuksessa mainitut korjaavat toimenpiteet on toteutettu, tai
- seuraavan vuoden vuosikertomuksessa ei esitetä näyttöä siitä, että edellisvuonna todettu investoimatta jättäminen on korjattu,

komissio katsoo, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan sisältyviä ehtoja on rikottu maksutta jaettavien pääs-

töoikeuksien ja 10 c artiklan 1 kohdassa vaadittujen investointien osalta. Koska nämä ehdot ovat ratkaisevan tärkeitä 10 c artiklan perimmäisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, investoimatta jättäminen johtaa siihen, että asianomainen yritys saa lisävoittoa, eikä se myöskään auta saavuttamaan direktiivin 2003/87/EY ja varsinkaan sen 10 c artiklan perimmäisiä tavoitteita. Tämä puolestaan voi johtaa siihen, että direktiiviä 2003/87/EY sovelletaan laittomasti sen tavoitteiden vastaisesti. Komissio katsoo, että tästä voi aiheutua ongelmia myös valtiontukisääntöjen alalla. Tarvittaessa komissio käynnistää SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkimuksen ja/tai rikkomismenettelyn. SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukainen menettely voi johtaa siihen, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan perustuva päästöoikeuksien maksutta jakaminen keskeytetään sen päästöoikeuslukumäärän osalta, joka vastaa investoimatta jätettyä määrää. Jos tilannetta ei korjata, asianomaisen jäsenvaltion olisi viime kädessä huutokaupattava vastaava lukumäärä päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla annetun asetuksen mukaisesti.

LIITE I

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärän määrittäminen

Maksutta vuonna 2013 ja sitä seuraavina vuosina jaettavien päästöoikeuksien määrä määritetään jäsenvaltioissa, jotka tulevat kyseeseen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa tarkoitetun hakemuksen osalta, seuraavasti:

- a) Määritetään kaikkien kyseeseen tulevien laitosten päästöjen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007.
- b) Määritetään lopullisen kansallisen bruttokulutuksen (*Gross Final National Consumption – GFNC*) vuosien 2005–2007 vuosikeskiarvon suhde sähkön kokonaisbruttotuotannon (*Total Gross Electricity Production – TGEP*) vuosien 2005–2007 vuosikeskiarvoon. Tulokseksi saadaan luku (prosentteina), joka osoittaa sen päästöjen osuuden, joka vastaa lopullista kansallista bruttokulutusta vuosina 2005–2007 ($GFNC_{05-07}$).
- c) Kerrotaan vuosien 2005–2007 päästöjen vuosikeskiarvo (ks. a alakohta) $GFNC_{05-07}$:ää vastaavalla päästöjen osuudella (ks. b alakohta).
- d) Tulokseksi saadaan päästöoikeuksien määrä, joka kattaa 100 prosenttia niistä päästöistä, jotka ovat peräisin lopullista kansallista bruttokulutusta vastaavasta sähköntuotannosta. Kerrotaan tämä tulos muuttujalla, joka on enintään 0,7 (70 prosenttia) vuonna 2013, vähenee tämän jälkeen joka vuosi ja on 0 (0 prosenttia) vuonna 2020. Näin saadaan määritettyä direktiivin 2003/87/EY mukainen siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä vuodelle 2013 ja sitä seuraaville vuosille.

Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärä määritetään seuraavalla kaavalla:

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}_{05-07} \times a_x$$

Lyhenne	Selitys
$TQFA_x$	Maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä vuonna x, jossa x tarkoittaa kutakin vuotta vuosista 2013–2020
x	Muuttuja, joka kuvastaa kutakin vuotta vuosina 2013–2020
$GFNC_{05-07}$	Lopullisen kansallisen bruttokulutuksen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007
$TGEP_{05-07}$	Sähkön kokonaisbruttotuotannon vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007 (Eurostat-koodi 107000 tuotekoodissa 6000 (sähkö))
$AAQE^{EI}_{05-07}$	Kyseeseen tulevista laitoksista peräisin olevien päästöjen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007
a_x	Muuttuja, joka kuvastaa sitä todennettujen päästöjen vuosikeskiarvon osuutta vuosina 2005–2007, joka vastaa jäsenvaltion lopullista kansallista bruttokulutusta. Muuttujan arvo ei saa olla suurempi kuin 0,7 (70 prosenttia) vuonna 2013 (a_{2013}). Lisäksi sen on vähennettävä kunakin vuonna vuoden 2013 jälkeen niin, että se on 0 (0 prosenttia) vuonna 2020.

Laskelman tekemiseksi jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä laitoksia, joille voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla. Sähköä ja lämpöä tuottavien laitosten osalta otetaan huomioon ainoastaan sähköntuotannosta aiheutuvat päästöt.

Lisäselvennystä lopullisen kansallisen bruttokulutuksen käsitteestä ja sen laskukaavasta on liitteessä II.

Edellä mainitun kaavan tuloksena saatava päästöoikeuksien kokonaismäärä on maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä kansallisella tasolla vuonna x.

LIITE II

Lopullinen kansallinen bruttokulutus ja sen laskukaava

Sähkön lopullisen kansallisen bruttokulutuksen käsite (GFNC) on keskeinen määrittäessä maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärää direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdan mukaisesti. Se ei kuitenkaan vastaa Eurostatin määrittelemää ja käyttämää tilastotermiä, ja siksi sitä on tulkittava 10 c artiklan yhteydessä.

Direktiivin 10 c artiklassa säädetään, että lopullisen kansallisen bruttokulutuksen olisi katettava loppukuluttajille toimitetun sähkön määrä eli sähkön kokonaiskulutus kotitalouksissa tietyssä maassa, mukaan luettuna se osuus sähkön kokonaistuotannosta, joka tarvitaan kulutettavan sähkön tuottamiseen, siirtämiseen ja jakelemiseen.

Sähkön viennin ja tuonnin osalta vain sähkön nettotuonnilla (sähköntuonnilla, joka ylittää sähkönniennin) katsotaan olevan merkitystä sähkön lopullisen kansallisen bruttokulutuksen kannalta tietyssä jäsenvaltiossa. Koska jäsenvaltion sähköntuottajien ei tulisi saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia sellaisesta sähköstä, jota kulutetaan muttei tuoteta asianomaisessa jäsenvaltiossa, nettotuontia ei pidä ottaa huomioon lopullista kansallista bruttokulutusta määrittäessä.

Lopullinen kansallinen bruttokulutus ei koske muita energiamuotoja kuin sähköä. Avoimuuden vuoksi sen olisi perustuttava julkisesti saatavilla oleviin tietoihin ja yleisesti tunnustettuihin Eurostatin laatimiin ja käyttämiin tilastokäsitteisiin. Lopullisen kansallisen bruttokulutuksen laskentakaava on esitetty jäljempänä.

$$GFNC = FEC - M_{NET} + \{[(FEC - M_{NET})/(TGEP + M_{NET})] \times TDL\} + \{[(FEC - M_{NET})/TGEP] \times C_{EG}\}$$

	Tilastokäsite	Eurostat-koodi tuotekoodissa 6000 (sähkö)
GFNC	Sähkön lopullinen kansallinen bruttokulutus	Ei sovelleta
FEC	Lopullinen energiankulutus (sähkö)	101700
M _{NET}	Sähkön nettotuonti	100600
TGEP	Sähkön kokonaisbruttotuotanto	107000
TDL	Siirto- ja jakeluhäviöt	101400
C _{EG}	Sähkönkulutus sähköalalla	101301

Kaavan syöttötieto on taulukossa esitettyjen käsitteiden vuosikeskiarvo vuosilta 2005–2007. Kaavan tulos on liitteessä I käytetty lopullinen kansallinen bruttokulutus (GFNC₀₅₋₀₇).

LIITE III

Tietty demonstrointivaiheessa olevat ennalta määritellyt tulevaisuuden teknologiat

A. HANKELUOKAT

I CCS-demonstrointihankkeiden luokat (ja kapasiteetin kynnysarvot ⁽¹⁾):

- sähköntuotanto: ennen polttoa 250 MW;
- sähköntuotanto: polton jälkeen 250 MW;
- sähköntuotanto: happipoltolla 250 MW;

II Innovatiivisten RES-demonstrointihankkeiden luokat (ja koon kynnysarvot):

- Bioenergia – hankkeiden alaluokat:
 - Lignoselluloosan jalostaminen pyrolyysillä kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta
 - Lignoselluloosan jalostaminen torrefioimalla kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta
 - Lignoselluloosan jalostaminen kaasutuksella synteettiseksi maakaasuksi tai synteetikaasuksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 40 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä
 - Lignoselluloosan jalostaminen suoralämmitteisellä kaasutuksella biopolttoaineiksi tai bionesteiksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 15 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä; tämä alaluokka ei sisällä synteettisen maakaasun tuotantoa
 - Lignoselluloosaraaka-aineen (esimerkiksi mustalipeä ja/tai pyrolyysistä tai torrefionnista saatavat tuotteet) jalostaminen virtauskaasutuksella miksi tahansa biopolttoaineeksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta
 - Lignoselluloosan jalostaminen sähköksi siten, että 48 prosenttia tehokkuudesta perustuu alempaan lämpöarvoon (kosteus 50 prosenttia); kapasiteetti vähintään 40 MWe
 - Lignoselluloosan jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä etanoliksi ja korkeammiksi alkoholeiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta
 - Lignoselluloosan ja/tai kotitalousjätteen jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä biokaasuksi, biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 6 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa metaania tai 10 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta
 - Levien ja/tai mikro-organismien jalostaminen biologisilla ja/tai kemiallisilla menetelmillä biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta.

Huomautus: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽²⁾ säädettyjen kestävyyskriteereiden on täyttyttävä mainitussa direktiivissä määriteltyjen biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta.

- Keskittävä aurinkolämpö – hankkeiden alaluokat:
 - Parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, jossa käytetään sulia suoloja tai muuta ympäristön kannalta turvallista lämmönsiirtoainetta; nimelliskapasiteetti 30 MW
 - Parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, joka perustuu suoraan höyryntuotantoon; nimelliskapasiteetti 30 MW; suoraan tuotetun höyryn lämpötilan on oltava yli 500 °C
 - Tornijärjestelmä, jossa käytetään tulistettuun höyryyn perustuvaa kiertoa (joko useasta tornista koostuva järjestelmä tai lineaaristen kerääjien ja tornin yhdistelmä); nimelliskapasiteetti 50 MW
 - Tornijärjestelmä, jossa käytetään paineilmaa, jonka lämpötila on yli 750 °C, ja aurinkovoimalla toimivaa kaasuturbiinia hybridijärjestelmässä; nimelliskapasiteetti 30 MW

⁽¹⁾ CCS-tehon kynnysarvot ilmoitetaan bruttosähkötehona ennen talteenottoa.

⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

- Suuret Stirling-levyvoimalat; aurinkosähköä tuottavan voimalan hyötysuhde yli 20 % ja nimelliskapasiteetti vähintään 25 MW.

Huomautus: Demonstrointilaitosten ei pitäisi kattaa kuivajähdytystä, hybridisaatiomenetelmää ja (edistyskellisiä) lämmönvarastointiratkaisuja.

— Aurinkosähkö – hankkeiden alaluokat:

- Suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään aurinkosäteilyn keskittäjiä; nimelliskapasiteetti 20 MW
- Suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään ohutkalvopii-moniliitoskennoja; nimelliskapasiteetti 40 MW
- Suuret aurinkosähkövoimalat, jotka perustuvat kupari-indium-galiumdiseleniditeknikkaan (CIGS-tekniikka); nimelliskapasiteetti 40 MW.

— Maalämpö – hankkeiden alaluokat:

- Tehostetut geotermiset järjestelmät vetoon perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe
- Tehostetut geotermiset järjestelmät puristukseen perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe
- Tehostetut geotermiset järjestelmät alueilla, joissa esiintyy syvällä olevia tiiviitä sedimentti- ja graniittikiviä ja muita kiderakenteita; nimelliskapasiteetti 5 MWe
- Tehostetut geotermiset järjestelmät syvällä olevassa kalkkikivessä; nimelliskapasiteetti 5 MWe.

Huomautus: Sähkön ja lämmön yhteistuotantoon liittyvät sovellukset, joilla on vastaavat sähköntuotantoon liittyvät kynnysarvot, tulevat kyseeseen ainoastaan sähkötuotannon osalta.

— Tuulivoima – hankkeiden alaluokat:

- Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 6 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW
- Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 8 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW
- Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 10 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW
- Kelluvat offshore-tuulivoimajärjestelmät; nimelliskapasiteetti 25 MW
- Onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat pinnanmuodostukseltaan erityisen vaikeille alueille (esim. metsäalueet, vuoristoalueet); nimelliskapasiteetti 25 MW
- Onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat kylmiin ilmasto-olosuhteisiin (toimivat alle – 30 °C:een lämpötilassa ja erityisen vaikeissa jäätävissä olosuhteissa); nimelliskapasiteetti 25 MW.

— Merienergia – hankkeiden alaluokat:

- Aaltoenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW
- Merivirta-/vuorovesivirtausenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW
- Meren lämpöenergian muuntaminen (OTEC); nimelliskapasiteetti 10 MW.

— Vesivoima – hankkeiden alaluokat:

- Sähköntuotanto korkean lämpötilan suprajohtimiin perustuvilla generaattoreilla; 20 MW.

— Uusiutuvien energialähteiden hajautettu hallinnointi (älykkäät verkot) – hankkeiden alaluokat:

- Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa auringosta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa

- Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa tuulesta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa
- Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat kaupungeissa; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa.

Huomautus: Aktiivisten kuormien (esim. sähkölämmittimet/lämpöpumput) käyttö on sallittua.

LIITE IV

Infrastruktuuri, puhtaat teknologiat sekä energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistaminen

Käsitettä "infrastruktuuri" käytetään asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ⁽¹⁾ selkeästi siten, että se kattaa kaikki verkko-pohjaiset välineet, joita tarvitaan sähkön kuljetukseen (siirtämiseen ja jakeluun). Käsitteellä "infrastruktuuri" tarkoitetaan kuitenkin myös sähköntuotantolaitoksia.

"Puhtaille teknologioille" ei ole annettu yleisesti sovellettavaa määritelmää, mutta näissä ohjeissa komissio tarkoittaa tällä käsitteellä sähköntuotantoalan teknologioita, joista aiheutuu suhteellisen vähäisiä hiilidioksidipäästöjä tai jotka säästävät ympäristössä muita teknologioita enemmän. Tämä koskee myös uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa energiaa.

Komissio katsoo, että uusiutuvan energian osuuden nostaminen koko primaarienergiahuollossa ja sähköntuotannossa edistäisi kaikissa tapauksissa energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, koska koko energiahuolto tasapainottuisi ja olisi riippumattomampi fossiilisten polttoaineiden tuonnista.

Kun kotimainen energiantuotanto laskee, riippuvuus tuontienergiasta nousee ⁽²⁾. Esimerkiksi EU:n kaasuntuonnin odotetaan vuoteen 2020 mennessä kasvavan nykyisestä 61 prosentista 73 prosenttiin. Tätä voidaan pitää kohtuullisena tasapainona EU:n tasolla, mutta jotkin jäsenvaltiot, jotka voisivat myös soveltaa 10 c artiklaa, saavat kaiken kaasunsa yhdeltä ainoalta toimittajalta. Investoinneilla, joilla pyritään monipuolistamaan kaasuntoimitusta, voitaisiin näissä jäsenvaltioissa edistää huomattavasti koko energiantuotannon rakenteen monipuolistamista ja lujittaa toimitusvarmuutta. Tällaisten investointien olisi oltava sen tavoitteen mukaisia, jolla pyritään vähentämään energiahuollon hiili-intensiivisyyttä, mitä kautta voidaan myös lujittaa energian toimitusvarmuutta ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 714/2009 sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY.

⁽²⁾ Ks. komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle "Toinen strateginen energiakatsaus – Energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma", KOM(2008) 781.

LIITE V

Kyseeseen tulevat investoinnit

Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa voidaan soveltaa seuraavantyyppisiin investointeihin:

Investoinnin tyyppi	
A	Infrastruktuurin jälkiasentaminen
B	Infrastruktuurin kehittäminen
C	Puhtaat teknologiat
D	Energiatuotannon rakenteen monipuolistaminen
E	Toimituslähteiden monipuolistaminen

Esimerkkejä investoinneista, joihin 10 c artiklaa voidaan soveltaa:

- Sähköntuotannon uudistaminen; tehostetaan sähköntuotantoa ja tehdään siitä vähemmän hiili-intensiivistä (parannetaan sähkön brutto- ja nettokulutuksen välistä suhdetta eli lisätään sähkön nettokulutuksen osuutta bruttokulutuksesta ja vähennetään hiilidioksidipäästöjä megawattituntia sähköä (MW_e) kohden).
- Hiilidioksidipäästöjen vähentäminen; tehdään hiilivoimaloihin jälkiasennuksia (uusimman tekniikan mukaisesti).
- Sähkön tuottaminen uusiutuvista energialähteistä (uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä säädettyä tavoitetta enemmän), mukaan luettuna asiaan liittyvät verkkovaatimukset.
- Hiili-intensiivisen sähköntuotantokapasiteetin korvaaminen vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla.
- Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi.
- Älykkäät verkot.
- Sähkön ja lämmön yhteistuotanto, mukaan luettuna asiaan liittyvät verkkovaatimukset.

Luettelo ei ole tyhjentävä. Kaikkien kyseeseen tulevien hankkeiden yhteensopivuutta valtiontukisääntöjen kanssa olisi arvioitava, edellyttäen että niihin liittyy valtiontukea.

LIITE VI

Mallinnetut ennusteet hiilen hinnasta kolmannella päästökauppakaudella

Hiilen hinnan ennusteet (vuosikeskiarvo euroa/CO ₂ -tonnia)	2010–2014	2015–2019
Euroa vuonna 2008	14,5	20,0
Euroa vuonna 2005	13,6	18,7

Nämä arvot perustuvat perusskenaarioon, joka esitetään komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa SEC(2010) 650 (Analysis of options to move beyond 20 % greenhouse gas emission reductions and the risk of carbon leakage – Background information and analysis – Part II).

LIITE VII

10 c artiklan 5 kohdan mukaisen hakemuksen malli

Laatiessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaista komissiolle toimitettavaa hakemusta, joka koskee siirtymäaikana maksutta jaettavia päästöoikeuksia, jäsenvaltion olisi käytettävä seuraavaa mallia ja annettava seuraavat tiedot:

A. Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot

Näyttöä siitä, että vähintään yksi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa säädetyistä ehdoista täyttyy.

B. Siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien osalta kyseeseen tulevat laitokset, maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä ja kyseeseen tuleville laitoksille maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä, mukaan luettuina ei-siirtokelpoiset päästöoikeudet

1. Luettelo laitoksista, joille voidaan katsoa voitavan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla
2. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä vuonna 2013 ja seuraavina vuosina
3. Päästöoikeuksien jakaminen maksutta siirtymäaikana laitospohjaisesti
- 3.1 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä vuosien 2005–2007 todennettujen päästöjen perusteella
- 3.2 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä vertailuarvojen perusteella
- 3.3 Yksityiskohtaisia tietoja ei-siirtokelpoisiksi tehtyjen ja kyseeseen tuleville laitoksille jaettavien päästöoikeuksien lukumäärästä

C. Kansallinen suunnitelma ja siinä luetellut investoinnit, kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt kyseeseen tulevat investoinnit sekä tasapaino maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon ja investointien määrän välillä

Jäsenvaltio esittää kansallisessa suunnitelmassaan strategian siitä, miten se uudistaa sähköntuotantoaan siirtymäaikana, jona päästöoikeuksia jaetaan maksutta. Kansallisessa suunnitelmassa yksilöidään asiaa koskevat investoinnit ja se, millä eri investointityypeillä tavoite saavutetaan. Kansallisessa suunnitelmassa myös määrätään kunkin investoinnin toteuttamiselle tietty vuosi ottaen huomioon päästöoikeuksien lukumäärän väheneminen siirtymäaikana, jona päästöoikeuksia jaetaan maksutta.

Kustakin kansalliseen suunnitelmaan sisältyvästä investoinnista jäsenvaltion olisi ilmoitettava

- investoinnin toteuttavan yrityksen nimi
- investoinnin tyyppi liitteen V mukaisesti
- investoinnin määrä
- yritykselle kyseistä investointia varten maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä ja markkina-arvo sekä
- periaatteet, jotka investointi täyttää, mukaan luettuna tiedot, jotka ovat tarpeen investointiperiaatteiden täyttymisen arvioimiseksi.

Jos jäsenvaltio käyttää jotakin mekanismia sen varmistamiseksi, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla myönnettyjen päästöoikeuksien arvo vastaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien määrää, sen olisi ilmoitettava tämän mekanismin yleinen periaate, oikeusperusta ja toiminnalliset yksityiskohdat. Sen olisi myös annettava oikeudellisia säännöksiä, joilla taataan, että tietoa mekanismiin liittyvistä nettorahoitusvirroista asetetaan saataville kertomuksessa, joka toimitetaan komissiolle direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaisesti.

D. Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityihin investointisuunnitelmiin sovellettavat valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset

Jäsenvaltioiden olisi toimitettava seuraavat yksityiskohtaiset tiedot selostuksineen:

- kuvaus vahvistetuista valvonta- ja täytäntöönpanosäännöksistä, myös noudattamista osoittavista indikaattoreista, säännöksistä paikan päällä tehtävistä vierailuista ja investointien riippumattomasta todentamisesta, sekä
- säännökset, joilla varmistetaan, että yritykset täyttävät velvollisuutensa toteuttaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit, mukaan luettuina noudattamatta jättämisestä langetettavat seuraamukset.

E. Avoimuus ja julkinen kuuleminen

Jäsenvaltioiden olisi esitettävä lyhyesti se, minkä menettelyn mukaisesti hakemus ja suunnitelma on laadittu, miten niistä on tiedotettu yleisölle ja miten suuri yleisö on osallistunut niihin.

LIITE VIII

Esimerkkejä noudattamista osoittavista indikaattoreista

Valvonta- ja täytäntöönpanosäännösten olisi sisällettävä noudattamista koskevia indikaattoreita, joiden avulla osoitetaan, että investoinnit ovat ohjeissa annettujen periaatteiden mukaisia ja täyttävät erityisesti kansallisessa suunnitelmassa esitetyt vaatimukset.

Noudattamista osoittavia indikaattoreita ovat muun muassa seuraavat (luettelo ei ole tyhjentävä):

- a) Vertailu kunkin laitoksen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla toteuttamiin investointeihin käyttämän teknologian päästökertoimen ja ennen jälkiasentamista/uudistamista käytetyn teknologian päästökertoimen välillä.
- b) Vertailu kunkin laitoksen 10 c artiklan nojalla toteuttamiin investointeihin käyttämän teknologian päästökertoimen ja EU:n laajuisesti parhaan saatavilla olevan teknologian päästökertoimen välillä ottaen huomioon käytetty polttoaine.
- c) Arvioitu ja aikaansaatu vähennys kansallisesta sähköntuotannosta peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärässä 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena (verrattuna *business as usual* -skenaarioon).
- d) Arvioitu ja aikaansaatu vähennys kansallisessa sähköntuotannossa pääasiallisesti käytetyn fossiilisen polttoaineen osuudessa 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.
- e) Arvioidut ja aikaansaadut tehokkuusedut sähköntuotannon prosessissa/jakeluverkoissa (säästettyinä MWh:eina) 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien ja vastaavien hiilidioksidipäästövähennysten seurauksena.
- f) Arvioitu ja aikaansaatu kasvu hiilidioksidittomien ja vähemmän hiili-intensiivisten polttoaineiden osuudessa kansallisessa energiantuotannon rakenteessa 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.
- g) Joulukuussa 2008 toiminnassa ollut asennettu kapasiteetti (MW:eina), joka korvataan uudella vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla toteutetuilla investoinneilla.
- h) Joulukuussa 2008 toiminnassa olleen asennetun kapasiteetin osuus, joka korvataan uudella vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla toteutetuilla investoinneilla, verrattuna joulukuussa 2008 toiminnassa olleeseen asennettuun kokonaiskapasiteettiin.
- i) Uusiutuvaa energiaa koskeva asennettu kapasiteetti (MW:eina), joka odotetaan otettavan käyttöön 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.
- j) 10 c artiklan soveltamisesta kertyvien varojen osuus koko investointihankkeesta.
- k) Kunkin muun EU:n rahoituslähteen ja muiden julkisten ja yksityisten varojen osuus koko investointihankkeesta.
- l) Taloudelliset tulokset, joita 10 c artiklan nojalla toteutetuista investoinneista odotetaan saatavan (taloudellinen tuotto, kustannus-hyötysuhde jne.).

V

(Ilmoitukset)

HALLINNOLLISET MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Yhteisen eurooppalaisen metrologian tutkimusohjelman (EMRP) työohjelmaan liittyvä tutkija-apurahojen haku

(2011/C 99/04)

Euroopan komissio ilmoittaa eurooppalaisen metrologian tutkimusohjelman työohjelmaan liittyvästä tutkija-apurahojen hausta.

Apurahahakemuksia pyydetään 31 päivästä maaliskuuta 2011 alkaen:

- yhteisten tutkimushankkeiden konsortiodien puolesta tutkijoiden huippuosaamisapurahojen (REG) ja tutkijoiden liikkuvuusapurahojen (RMG) hakuun, joka muodostaa ehdotuspyynnön vaiheen 3

EMRP:n tutkija-apurahat liittyvät yhteisiin tutkimushankkeisiin, joita rahoitetaan seuraavista ehdotuspyynnöistä:

- EMRP Call 2009 — Energy
- EMRP Call 2010 — Industry & Environment

Hakemusten määräaika on **6 päivänä toukokuuta 2011**.

Lisätietoja ja hakua koskeva dokumentaatio on saatavilla seuraavalla internetsivustolla:

<http://www.emrponline.eu/adverts>

ERITYINEN EHDOTUSPYYNTÖ – EAC/16/11**Korkeakoulujen Erasmus-peruskirja 2012**

(2011/C 99/05)

1. Tavoitteet ja kuvaus

Korkeakoulujen Erasmus-peruskirja tarjoaa yleiset puitteet niille eurooppalaisille yhteistyötoimille, joita korkeakoulu voi toteuttaa Erasmus-ohjelmassa osana elinikäisen oppimisen ohjelmaa. Erasmus-peruskirja on edellytys sille, että korkeakoulu voi järjestää opiskelijoiden, opettajien ja muun henkilökunnan liikkuvuutta, intensiivisiä Erasmus-kielikursseja ja intensiiviohjelmia, hakea monenvälisiin hankkeisiin, verkostoihin ja liitännäistoimiin sekä järjestää valmistelevia vierailuja. Erasmus-peruskirja perustuu elinikäisen oppimisen toimintaohjelmaa koskevaan päätökseen, ⁽¹⁾ joka kattaa vuodet 2007–2013. Ohjelman erityistavoitteet vahvistetaan päätöksen 1 artiklan 3 kohdassa.

2. Tukikelpoiset hakijat

Erasmus-peruskirja koskee kaikkia päätöksen 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyjä korkeakouluja.

Hakijoiden on oltava sijoittautuneita johonkin seuraavista maista:

- Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota
- Efta-maat Islanti, Liechtenstein, Norja ja Sveitsi
- ehdokasmaat Turkki ja Kroatia.

3. Määräaika hakemusten jättämiselle

Erasmus-peruskirjaa koskevat hakemukset on jätettävä viimeistään **25. toukokuuta 2011**.

4. Lisätiedot

Tiedot Erasmus-ohjelmasta ja korkeakoulujen Erasmus-peruskirjasta löytyvät seuraavasta internet-osoitteesta:

<http://ec.europa.eu/llp>

Hakemukset on toimitettava koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston ohjeiden mukaisesti. Ne löytyvät seuraavasta osoitteesta:

http://eacea.ec.europa.eu/llp/index_en.htm

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2006/1720/EY, tehty 15. marraskuuta 2006, elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta. Ks. <http://eur-lex.europa.eu/lex/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:327:0045:0068:FI:PDF>

EUROOPAN ELINTARVIKETURVALLISUUSVIRANOMAINEN

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenyyttä koskeva kiinnostuksenilmaisupyyntö tieteellisille asiantuntijoille (Parma, Italia)

(2011/C 99/06)

- Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedelautakunta (AHAW)
- Elintarvikkeiden lisäaineita ja elintarvikkeisiin lisättäviä ravintoaineita käsittelevä lautakunta (ANS)
- Biologisia vaaroja käsittelevä tiedelautakunta (BIOHAZ)
- Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja sekä entsyymejä, aromiaineita ja jalostuksen apuaineita käsittelevä lautakunta (CEF)
- Elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta (CONTAM)
- Rehun lisäaineita ja tuotteita tai aineita käsittelevä tiedelautakunta (FEEDAP)
- Geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevä tiedelautakunta (GMO)
- Erityisruokavaliovalmisteita, ravitsemusta ja allergioita käsittelevä lautakunta (NDA)
- Kasvien terveyttä käsittelevä tiedelautakunta (PLH)
- Kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevä tiedelautakunta (PPR)
- Tiedekomitea (SC)

Viite: EFSA/E/2011/001

1. Pyyntöön aihe

Tämä pyyntö on suunnattu tieteellisille asiantuntijoille, joita kiinnostaa jäsenyys Euroopan elintarvikeviranomaisen (EFSA) tiedekomiteassa tai jossakin seuraavista EFSA:n tiedelautakunnista: eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedelautakunta (AHAW), elintarvikkeiden lisäaineita ja elintarvikkeisiin lisättäviä ravintoaineita käsittelevä lautakunta (ANS), biologisia vaaroja käsittelevä tiedelautakunta (BIOHAZ), elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja sekä entsyymejä, aromiaineita ja jalostuksen apuaineita käsittelevä lautakunta (CEF), elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta (CONTAM), rehun lisäaineita ja tuotteita tai aineita käsittelevä tiedelautakunta (FEEDAP), geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevä tiedelautakunta (GMO), erityisruokavaliovalmisteita, ravitsemusta ja allergioita käsittelevä lautakunta (NDA), kasvien terveyttä käsittelevä tiedelautakunta (PLH), kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevä tiedelautakunta (PPR).

Tiedekomitean ja kahdeksan tiedelautakunnan (kaikkien paitsi ANS:n ja CEF:n) nykyiset jäsenet on nimitetty kolmivuotiskaudeksi, joka päättyy vuoden 2012 puolivälissä. Uudet jäsenet nimitetään kolmivuotiskaudeksi, joka alkaa vuoden 2012 puolivälissä ja päättyy vuoden 2015 puolivälissä.

Tiedelautakuntien ANS ja CEF jäsenten vuoden 2011 puolivälissä alkava kolmivuotiskausi päättyy vuoden 2014 puolivälissä. Uudet jäsenet näiden lautakuntien vapautuville paikoille voidaan nimittää tämän pyynnön tulosten perusteella laadittavasta varallaololuettelosta. Samasta varallaololuettelosta voidaan nimittää henkilöitä uusiksi jäseniksi ANS- ja CEF-tiedelautakuntiin seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi, joka alkaa vuoden 2014 puolivälissä ja päättyy vuoden 2017 puolivälissä.

Nykyisissä varallaololuetteloissa eli pyynnön EFSA/E/2010/001 (vuoden 2009 varallaololuettelo) ja pyynnön EFSA/E/2010/002 (vuoden 2011 varallaololuettelo) tulosten perusteella laadituissa varallaololuetteloissa mainittujen asiantuntijoiden on jätettävä tähän uuteen pyyntöön uusi hakemus, jos he haluavat tulla otetuiksi huomioon valittaessa jäseniä tiedekomiteaan tai tiedelautakuntiin vuonna 2012 tai jos he haluavat nimensä vuoden 2012 varallaololuetteloon.

Vuosien 2009 ja 2011 varallaololuetteloiden voimassaolo lakkaa, kun vuoden 2012 varallaololuettelo on laadittu.

2. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) on tärkeässä asemassa Euroopan unionin (EU) elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden riskinarvioinnissa. Läheisessä yhteistyössä kansallisten viranomaisten kanssa ja avoimessa yhteistyössä sidosryhmiensä kanssa EFSA tarjoaa riippumatonta tieteellistä neuvontaa sekä selkeää tietoa nykyisistä ja uusista riskeistä uusimpiin tieteellisiin menetelmiin ja saatavilla oleviin tietoihin perustuen. Sen tieteellinen neuvonta tukee EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden riskinhallinnasta vastaavien päättäjien toimintalinjoja ja päätöksiä.

EFSA saattaa yhteen Euroopan parhaat elintarvike- ja rehuturvallisuuden riskinarvioinnin asiantuntijat, jotka toimivat riippumattoman, itsehallinnollisen organisaation palveluksessa itsenäisesti ja avoimesti ja joiden tehtävänä on tarjota EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille parasta mahdollista tieteellistä neuvontaa.

Viranomainen on sitoutunut tieteellisen huippuosaamisen, avoimuuden, riippumattomuuden ja reagoitavuuden perusnormeihin. Työskentelemällä riippumattomasti ja avoimesti EFSA tarjoaa parasta mahdollista tieteellistä neuvontaa ja vahvistaa näin osaltaan Euroopan elintarvike- ja rehuturvallisuusjärjestelmää.

Lisätietoja EFSA:sta on perustamisasetuksessa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2002R0178:20090807:FI:PDF>

3. EFSA:n tiedelautakunnat ja tiedekomitea

Tiedekomitea ja tiedelautakunnat vastaavat viranomaisen tieteellisten lausuntojen ja tarvittaessa muiden neuvojen antamisesta oman asiantuntemuksensa alalla. Ne antavat riskinhallinnasta vastaaville henkilöille tieteellisiä lausuntoja ja neuvontaa. Tämä auttaa muodostamaan vahvan perustan EU:n toimintalinjojen ja lainsäädännön laatimiselle ja tukee riskinhallinnasta vastaavien henkilöiden päätöksentekoa.

Tiedelautakunnat koostuvat tavallisesti kahdestakymmenestä yhdestä (21) riippumattomasta tieteellisestä asiantuntijasta. Tiedekomitea muodostuu tiedelautakuntien puheenjohtajista ja kuudesta (6) muusta tieteellisestä asiantuntijasta.

Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet nimitetään kolmivuotiskaudeksi, joka voidaan uusia kahdesti. Jäsenten odotetaan osallistuvan ja antavan aktiivisen panoksensa kaikkiin tiedekomitean tai tiedelautakuntien kokouksiin, joissa hyväksytään lausuntoja, ilmoituksia tai ohjeasiakirjoja.

Nämä tieteelliset lausunnot, ilmoitukset ja ohjeasiakirjat julkaistaan kuukausittain ilmestyvässä EFSA Journalissa, joka indeksoidaan EFSA:n työhön liittyviin bibliografisiin tietokantoihin.

Hakijoita kehoitetaan tutustumaan tarkemmin tiedekomitean ja tiedelautakuntien vastuualueisiin EFSA:n Internet-sivustolla julkaistun liitteen I avulla.

Laatiessaan hakemuksia hakijoiden olisi otettava liitteessä I annetut tiedot tarkasti huomioon. Kun arvioidaan, täyttävätkö hakijat valintakriteerit (ks. jäljempänä oleva 5 kohta), huomiota kiinnitetään hakijoiden profiiliin soveltuvuuteen tiedekomitean tai tiedelautakuntien tehtäviin.

Lisätietoja tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenten valinnasta esitetään asiakirjassa "Decision of the Executive Director concerning the selection of members of the Scientific Committee, Scientific Panels and external experts"

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/expertselection.pdf>

Lisätietoja tiedelautakuntien ja niiden alaisten työryhmien perustamisesta ja toiminnasta on asiakirjassa "Decision of the Management Board concerning the establishment and operations of the Scientific Committee, Scientific Panels and of their Working Groups"

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/paneloperation.pdf>

4. EFSA:n tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenten tehtävät

Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet ovat kokeneita, riippumattomia tieteellisiä asiantuntijoita, jotka valitaan ja nimitetään EFSA:n sääntöjen ja perustamisasetuksen mukaisesti.

Toimikautensa aikana tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet hoitavat seuraavia tehtäviä:

- osallistuminen tiedelautakunnassa ja/tai tiedekomiteassa sekä niiden työryhmissä käytävään tieteellisiä lausuntoja koskevaan keskusteluun sekä lausuntojen valmisteluun ja hyväksymiseen
- tiedelautakunnan ja/tai tiedekomitean toimialaan kuuluvia asioita koskevan tieteellisen neuvonnan antaminen
- tiedelautakunnan ja/tai tiedekomitean tieteellisen toiminnan johtamista ja organisointia koskevan neuvonnan antaminen.

Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäseniä voidaan valita tiedekomitean ja tiedelautakuntien sekä niiden työryhmien puheenjohtajiksi, varapuheenjohtajiksi ja esittelijöiksi tiedekomitean ja tiedelautakuntien perustamista ja toimintaa koskevan EFSA:n johtokunnan päätöksen mukaisesti ⁽¹⁾.

Yleisiä ehtoja:

Tiedelautakunnan ja tiedekomitean jäsenten edellytetään osallistuvan tavallisesti Parmassa, Italiassa, pidettävään kaksipäiväisiin kokouksiin. Vuodessa kokouksia on kuudesta kymmeneen.

Lisäksi tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenten odotetaan osallistuvan tarvittaessa joihinkin tiedelautakuntien tai tiedekomitean perustamien työryhmien kokouksiin. Vuodessa näitä kokouksia on yleensä kuudesta kolmeentoista.

Tiedelautakuntien, tiedekomitean tai työryhmien kokouksiin osallistuminen edellyttää jonkin verran valmistelutyötä, muun muassa asiakirjojen lukemista etukäteen ja niiden laatimista. Kokousten ja useimpien asiakirjojen kielenä on englanti.

Hakijoiden on ilmoitettava sitoutuvansa siihen, että he osallistuvat tiedekomitean tai tiedelautakuntien toimintaan, jos he tulevat nimitetyiksi tehtävään.

⁽¹⁾ Lisätietoja osoitteesta <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/paneloperation.pdf>

EFSA korvaa taloussääntöjensä mukaisesti jäsenten matka- ja oleskelukustannukset. Jokaista täyttä kokoukseen osallistumispäivää kohti maksetaan erityiskorvaus ⁽¹⁾.

5. Valintamenettely

Hakijoita pyydetään asettamaan hakulomakkeessa suosituimmuusjärjestykseen enintään kolme (3) niistä tiedelautakunnista ja/tai tiedekomiteasta, joiden jäsenyyttä he haluavat hakea.

Jäsenet, jotka ovat juuri päättäneet kolmannen perättäisen jäsenyyksensä tiedekomiteassa, voivat hakea tiedelautakunnan jäsenyyttä. Samoin jäsenet, jotka ovat juuri päättäneet kolmannen perättäisen jäsenyyksensä jossakin tiedelautakunnassa, voivat hakea tiedekomitean tai jonkin toisen tiedelautakunnan jäsenyyttä.

Vaatimukset

A. Kelpoisuusvaatimukset

Hakija katsotaan kelpoiseksi tehtävään, jos hän täyttää seuraavat vaatimukset:

- i) Korkeakoulututkintoa vastaava koulutus, joka on kestänyt vähintään neljä vuotta ja josta on osoituksena tutkintotodistus, jollakin seuraavista aloista: agronomia/maanviljelytiede, eläinravitseminen, biologia, kemia, ekotoksikologia, ympäristötiede, epidemiologia, elintarvikemikrobiologia, elintarviketeknologia, lääketiede, luonnontieteet, työterveyslääketiede, farmakologia, farmasia, kansanterveys, toksikologia, eläinlääketiede ja muut näihin liittyvät alat.
- ii) Edellisen lisäksi vähintään kymmenen (10) vuoden työkokemus tiedelautakunnan/tiedelautakuntien vastualueeseen liittyviltä aloilta vaaditun tutkintotodistuksen saamisen jälkeen.
- iii) Erinomainen englanninkielen taito ⁽²⁾.
- iv) Hakijoiden hakemukseen sisältyvän sidonnaisuuksia koskevan ilmoituksen on oltava yksityiskohtainen, totuudenmukainen ja täydellinen ⁽³⁾. Pyydämme ottamaan huomioon, että puutteet tässä osassa johtavat hakemuksen hylkäämiseen ⁽⁴⁾.
- v) Hakijan on oltava Euroopan unionin (EU) jäsenvaltion, Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) jäsenvaltion tai EU:n ehdokasvaltion kansalainen. Myös kolmansista maista peräisin olevat asiantuntijat voivat hakea jäsenyyttä, mutta heidät otetaan huomioon tiedekomitean tai tiedelautakuntien jäseniä valittaessa vain, jos EU:n, EFTA:n tai EU:n ehdokasvaltioiden kansalaiset eivät edusta riittävää asiantuntemuksen tasoa.

B. Valintaperusteet – arviointi

EFSA vertailee kelpoisuusehdot täyttäviä hakemuksia (ks. 5 A kohta) jäljempänä mainittujen valintaperusteiden pohjalta.

Hakijoita kehoitetaan merkitsemään hakemuslomakkeen kaikkiin osiin tarvittavat tiedot ja todisteet, sillä hakijoiden arviointi tapahtuu niiden perusteella.

⁽¹⁾ Lisätietoja osoitteesta http://www.efsa.europa.eu/efsa_rep/repository/documents/Experts_compensation_guide.pdf

⁽²⁾ "Erinomaisella kielitaidolla" tarkoitetaan kielitaitoa, joka vastaa eurooppalaista kielisalkkua koskevassa Euroopan neuvoston viiteasiakirjassa ("Common European Framework of Reference: Learning, Teaching, Assessment") määriteltyä B2-tasoa tai sitä korkeampia taitotasojia (C1 ja C2). Lisätietoja asiasta on osoitteesta http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/?M=/main_pages/levels.html

⁽³⁾ Lisätietoja ilmoituksen täytöstä on saatavissa sitoutumisilmoitusta koskevasta ohjeasiakirjasta, joka on EFSA:n Internet-sivustolla osoitteesta <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiguidance.pdf>

⁽⁴⁾ Katso tämän pyynnön 8 kohta "Riippumattomuus sekä ilmoitus sitoutumisesta sidonnaisuuksista".

Kaikki kelpoisuusehdot täyttävät hakemukset arvioidaan asteikolla nollasta (0) viiteen (5) kunkin jäljempänä mainitun valintaperusteen osalta. Valintaperusteiden suhteellinen merkitys otetaan huomioon määrittämällä niille painotuskerroin (tiedekomitealla on erityiset kertoimet). Kullekin hakemukselle annetaan pistemäärä, joka on nollasta (0) sataan (100) pistettä.

Tutkittavat valintaperusteet ovat seuraavat:

- Kokemus tieteellisestä riskinarvioinnista ja/tai tieteellisten neuvojen antamisesta elintarvike- ja rehu-turvallisuuteen liittyviltä aloilta tiedekomitean tai etusijalla olevan tiedelautakunnan toimivallan ja asiantuntemuksen alalta. (Tiedelautakuntien osalta enintään 25 pistettä sadasta – painotuskerroin 5, tiedekomitean osalta enintään 30 pistettä sadasta – painotuskerroin 6.)
- Näyttö tieteellisestä asiantuntemuksesta yhdeltä tai mielellään usealta alalta, jotka liittyvät tiedekomiteaan tai etusijalla olevaan tiedelautakuntaan. (Tiedelautakuntien osalta enintään 20 pistettä sadasta – painotuskerroin 4, tiedekomitean osalta enintään 15 pistettä sadasta – painotuskerroin 3.)
- Kokemus tieteellisten töiden ja julkaisujen vertaisarvioinneista alalta, joka liittyy tiedekomiteaan tai etusijalla olevaan tiedelautakuntaan. (Enintään 15 pistettä sadasta – painotuskerroin 3.)
- Kyky analysoida monimutkaista, usein monilta tieteenaloilta ja monista lähteistä saatua tietoa ja asiakirja-aineistoa sekä laatia tieteellisten lausuntojen ja raporttien luonnoksia. (Enintään 10 pistettä sadasta – painotuskerroin 2.)
- Kokemus monialaisesta työympäristöstä mielellään kansainvälisissä tehtävissä. (Enintään 10 pistettä sadasta – painotuskerroin 2.)
- Kokemus tieteellisiin kysymyksiin liittyvästä projektinhallinnasta. (Enintään 10 pistettä sadasta – painotuskerroin 2.)
- Näyttö viestintätaidoista, jotka perustuvat opetuskokemukseen, julkisiin esityksiin, aktiiviseen osallistumiseen kokouksissa sekä julkaisuihin. (Enintään 10 pistettä sadasta – painotuskerroin 2.)

Hakija otetaan huomioon tiedekomitean tai tiedelautakunnan jäseniä valittaessa vain, jos hänen hakemuksensa saa pistemäärän, joka ylittää raja-arvon eli 66 pistettä (sadasta). EFSA varaa itselleen oikeuden kuulla kolmansia osapuolia hakijoiden työkokemuksesta.

Edellä mainittujen kriteerien lisäksi tarkastetaan vuosittain annettava ilmoitus sidonnaisuuksista EFSA:n mahdollisten eturistiriitojen tunnistamis- ja käsittelymenetelmän mukaisesti ⁽¹⁾. Mahdollisen eturistiriidan merkittävyys otetaan huomioon päätettäessä hakijan arvioinnin jatkamisesta.

Lisätietoja tiedelautakuntien ja tiedekomitean jäsenten valinnasta esitetään asiakirjassa "Decision of the Executive Director concerning the selection of members of the Scientific Committee, Scientific Panels and external experts"

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/expertselection.pdf>

⁽¹⁾ Saatavissa EFSA:n Internet-sivustolla osoitteessa <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiconflicts.pdf>

6. Varallaololuettelo ja nimittäminen

Hakijat, joiden todetaan täyttävän tiedelautakuntien tai tiedekomitean jäsenyysvaatimukset, voidaan nimittää jäseniksi kolmivuotiskaudeksi EFSA:n johtokunnan päätöksellä EFSA:n toiminnanjohtajan ehdotuksesta.

Varmistaakseen hakemusten totuudenmukaisuuden ja kelpoisuuden EFSA varaa itselleen oikeuden tarkistaa ennen jäseneksi nimittämistä, vastaavatko hakijoiden hakemukset esitettyjä asiakirjoja ja todistuksia.

Hakijat, joiden todetaan täyttävän jäsenyysvaatimukset, mutta joita ei nimitetä jäseniksi, voidaan lisätä varallaololuetteloon.

Hakijan suostumuksella hänet voidaan nimittää sellaiseenkin tiedelautakuntaan, jonka jäseneksi hän ei ole nimenomaisesti hakenut. Hakijaa voidaan myös pyytää osallistumaan asiantuntijana tiedelautakunnan tai tiedekomitean toimintaan tai tiedelautakuntien ja tiedekomitean työryhmän toimintaan.

Tiedekomitean tai tiedelautakuntien jäseniä voidaan vaihtaa tai heidän lukumääräänsä voidaan lisätä, jos olosuhteet vaativat. Vaihtojäsenet tai uudet jäsenet valitaan varallaololuettelosta, ja toiminnanjohtaja antaa hallintoneuvostolle heidän valintaansa koskevan esityksen neuvoteltuaan ensin kyseisen tiedekomitean tai tiedelautakunnan puheenjohtajan kanssa.

7. Asiantuntijatietokanta

Kaikkia valintakriteerit täyttäviä hakijoita kehoitetaan hakeutumaan EFSA:n asiantuntijatietokantaan.

Lisätietoja EFSA:n asiantuntijatietokannasta on saatavilla Internet-osoitteesta:

http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/WhoWeAre/efsa_locale-1178620753812_1178712806106.htm

8. Riippumattomuus sekä ilmoitus sitoutumisesta ja sidonnaisuuksista

Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenten nimityksen perustana ovat henkilön ominaisuudet. Hakijoiden on annettava vakuutus siitä, että he toimivat kaikista ulkopuolisista tekijöistä riippumatta, sekä tehtävä ilmoitus sidonnaisuuksista, joiden voidaan katsoa haittaavan heidän riippumattomuuttaan (katso neljäs valintaperuste). Hakijat ovat vastuussa jätetyn vakuutuksen sisällöstä, jonka EFSA arvioi mahdollisten eturistiriitojen tunnistamis- ja käsittelymenetelmän mukaisesti.

Seuraavassa muutamia esimerkkejä tapauksista, joissa katsotaan olevan eturistiriitoja:

- Esimerkki 1: Tietyn tiedelautakunnan jäsen omistaa useiden sellaisten yritysten osakkeita, joiden valmistamien tai markkinoimien tuotteiden turvallisuutta arvioidaan kyseisessä tiedelautakunnassa/tiedekomiteassa.
- Esimerkki 2: Tuottajien yhteenliittymä on palkannut tiedelautakunnan jäsenen riippumattomaksi konsultiksi antamaan tieteellistä neuvontaa, jonka kohteena ovat samat tuotteet, joiden turvallisuutta arvioidaan kyseisessä tiedelautakunnassa/tiedekomiteassa.

Lisätietoa sidonnaisuusilmoituksista:

EFSA:n sidonnaisuusilmoituksia koskeva politiikka
<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doipolicy.pdf>

Sitoumusilmoituksia koskeva ohjeasiakirja
<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiguidance.pdf>

Mahdollisten eturistiriitojen tunnistamis- ja käsittelymenetelmä
<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiconflicts.pdf>

9. Yhtäläiset mahdollisuudet

EFSA kiinnittää valintamenettelyissään erityistä huomiota yhtäläisen kohtelun periaatteisiin.

10. Hakemusten toimittaminen

Hakijoita pyydetään toimittamaan hakemuksensa sekä sidonnaisuusilmoituksensa sähköisessä muodossa EFSA:n Internet-sivuston kautta osoitteessa: <http://www.efsa.europa.eu>

Hakemus katsotaan hyväksytyksi vain, jos hakija toimittaa asianmukaisesti täytetyn sähköisen hakemuslomakkeen. Kirjattuna kirjeenä lähetetyt hakemukset voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä, jos tietoteknisessä järjestelmässä on merkittävä häiriö.

Sähköpostitse toimitettuja hakemuksia ei oteta huomioon.

Valintamenettelyn helpottamiseksi hakijoita pyydetään ystävällisesti täyttämään hakemuslomakkeensa englanniksi.

Kaikille hakijoille ilmoitetaan postitse valintamenettelyn tuloksista.

EFSA:n hakijoilta pyytämien henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 yksilöiden suojelusta EU:n toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta⁽¹⁾.

Tietojen käsittelyn tarkoituksena on käsitellä EFSA:n tiedekomitean tai tiedelautakuntien jäsenyyshakemuksia.

11. Määräaika hakemusten jättämiselle

Hakemukset on jätettävä viimeistään **31 päivänä toukokuuta 2011 klo 24.00** (paikallista aikaa, GMT + 1). Kirjattuna kirjeenä lähetetyissä kirjeissä näytöksi katsotaan postileiman päivämäärä.

Pyydämme ottamaan huomioon, että vastaanottamamme suuren hakemusten määrän takia järjestelmän voi olla ongelmallista käsitellä suurta tietomäärää hakuajan lähestyessä loppuaan. Kehotamme hakijoita lähettämään hakemuksensa hyvissä ajoin ennen määräaikaa.

Huomautus:

Jos tämän julkaisun englanninkielinen versio ja muut kieliversiot ovat eriäviä tai ristiriidassa, etusijalla on englanninkielinen versio.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus voimassa olevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä, jotka koskevat muun muassa Kiinasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia unioniin ja jotka on laajennettu koskemaan Korean tasavallasta lähetettyä teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Korean tasavalta: laajennetuista toimenpiteistä vapautetun yrityksen osoitteenmuutos

(2011/C 99/07)

Muun muassa Kiinasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1858/2005 ⁽¹⁾ käyttöön otettua voimassa olevaa polkumyyntitullia laajennettiin neuvoston täytäntöönpano-asetuksella (EU) N:o 400/2010 ⁽²⁾, jäljempänä 'asetus (EU) N:o 400/2010', koskemaan Korean tasavallasta lähetettyä teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Korean tasavalta.

Korean tasavallassa sijaitseva yritys Bosung Wire Rope Co. Ltd, jonka unioniin suuntautuva teräsköysien ja -kaapeleiden vienti vapautettiin laajennetusta polkumyyntitullista asetuksen (EU) N:o 400/2010 1 artiklan nojalla, on ilmoittanut Euroopan komissiolle, jäljempänä 'komissio', että se muutti osoitteensa 3. tammikuuta 2011.

Yritys katsoo, että osoitteenmuutos ei vaikuta sen oikeuteen hyötyä yksilöllisestä tullista, jota siihen sovellettiin, kun sen osoite oli vielä:

972-5 Songhyun-Ri
Jinrae-Myeun
Kimhae-Si
Gyeongsangnam-Do
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

Yritys toimitti riittävät todisteet sen osoittamiseksi, että osoitteenmuutos johtui riittämättömistä tiloista sen aiemmassa sijaintipaikassa.

Komissio on toimitettuja tietoja tarkasteltuaan todennut, ettei osoitteenmuutos vaikuta millään tavoin asetuksen (EU) N:o 400/2010 päätelmiin. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 400/2010 1 artiklan 1 kohdassa olevaa viittausta yritykseen:

Bosung Wire Rope Co. Ltd
972-5 Songhyun-Ri
Jinrae-Myeun
Kimhae-Si
Gyeongsangnam-Do
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

olisi pidettävä viittauksena yritykseen:

Bosung Wire Rope Co. Ltd
568 Yongdeok-ri
Hallim-myeon
Gimhae-si
Gyeongsangnam-do
621-872
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 117, 11.5.2010, s. 1.

TARIC-lisäkoodia A969 sovelletaan yritykseen:

Bosung Wire Rope Co. Ltd

568 Yongdeok-ri

Hallim-myeon

Gimhae-si

Gyeongsangnam-do

621-872

DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI